

John A. McNamee
March 5

My dear Mr. [illegible]

I have just received your letter of the 2nd

inst. and am glad to hear from you.

I am sorry that I cannot

reply to you more fully at present.

I am, however, very truly

Yours,
John A. McNamee

1885

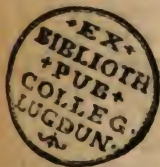
ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ ΚΑΤΟΠΤΡΙΚΑ.

EVCLIDIS CATO

PTRICA, ID EST ELEMENTA

eius scientiæ, qua uniuerſa ſpeculorum uis atq; natura
 explicatur: primum Græce, antebac nunquam in lucem
 ædita: & nunc noua translatione per Conradum Das
 hypodium in Latinam linguam translata.

*Collegii Lugdunensis H. Trinitatis Societatis Iesu
 Catalogo inscriptus 1710*

A R G E N T O R A T I

M. D. LVII.

EVCLIDIS CATO

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

PTEGA. IN EST ELEMENTA

CLARISSIMO ATQVE DOCTISSI-

MO VIRO DOMINO PHILIPPO MELANCHTHONI ACA-

demia Vuittembergensis professori primario

domino suo obseruandissimo

Conradus Dasypodius.

IN SVMMO APVD GRAECOS HONORE GEOMETRIAM fuisse, eorum nunquam satis laudata scripta testantur. honos enim ut dicitur alit artes, & ad studia literarum incendimur gloria: quæ uero apud quosq; improbantur, neglecta iacent. itaq; omnes hanc disciebant: nec satis doctrina excultus putabatur, qui non geometriæ esset peritus. Quare nihil mathematicis in Græcia illustrius. Thales namq; Milesius primus in eam has disciplinas transtulisse dicitur: cuius doctrinâ reliqui philosophi, cum et recepissent, & uariis inuentis additis mirum in modû amplificassent, summo studio diligentiaq; conseruauerunt: ut nullus fere fuerit, qui nō in hoc genere scientiarû, præstare aliis uellet, sicuti fuit Mamercus Stesichoripoeætæ frater, Pythagoras Samius, Anaxagoras Clazomenius, Oenopides & Hippocrates Chii, Philolaus & Architas Tarentini, Plato Atheniensis: & ut summatim dicam, qui ea ætate uixerunt Philosophi, huic incumbabant scientiæ. siquidem nemo in album eruditorum fuit receptus, nisi mathematicis (geometriâ præsertim) disciplinis se exercuisset. idcirco tam familiaris harum cognitio eis fuit: ut pueris tandem hanc & alias disciplinas mathematicas omnes, prima elementa ad perfectam philosophiæ cognitionē consequendam, esse uoluerint. Opifices etiã uulgo ut pictores, Statuarii, Mechanici, Architecti geometriæ sciebant theoremata: iisq; utebantur: imo eruditos libros scripserunt, ut de Appelle aliisq; cōplurimis, apud Vitruuium legimus, & de Hierone mechanico certissimus. Deniq; adeo diuturnitate temporis, semper consumata, & unâ cum sæculis ætatibusq; hominum inueterata hæc sunt studia, ut qui se in erudito geometrarum puluere exercuissent, multis etiã postea temporibus, in summa apud omnes fuerint admiratione: & apud po-

stros æternam laudem, atq; nominis sui gloriam sibi compararint. Horum igitur uestigiis insistentum iis erit: quibus studia literarum curæ sunt: & ut à nobis sunt recepta: sic etiam in posterum auctoritate eruditorum, & studio atque industria discipulorum cōseruanda cōfirmandaq; erunt. Quæ quidem doctissime uir, non quod de tua erga hæc studia beneuolentia, & amore dubitem scribo: sed ut, qui aut ignorantia, aut ignauia has contemnunt & aspernantur scientias, intelligant: omnibus temporibus geometriam in summo apud eruditos fuisse præcio: neque tantum ad philosophiæ cognitionem necessariam atque utilem esse habitam: uerum etiam maiores nostros, hæc studia, quia abunde magnas uitæ societati utilitates adferrent, idcirco coluisse: & hanc ob causam non immerito ex magnis beneficiis Dei mathematicæ disciplinæ à Græciæ sapientibus, & maioribus cōstitutæ nominatæq; sunt. Quidquid enim magnam utilitatem generi humano adferret: id nō sine diuina bonitate erga homines fieri arbitrabantur, quare diuinas scientias appellarunt, cum quod adolescentum ingenia exacuant: & celeritatem comprehendendi naturæ secreta efficiant: tum etiam quia multas artes hominum societati necessarias atque utiles producant. Et ut taceam de reliquis: geometria *μετρίκιον* producit quæ uarias machinas ad usum totius rei bellicæ necessarias cōstruit: qualia multa diuino uir ingenio Archimedes excogitauit: quæ Romanis Syracusæ terra mariq; obsidētibus, magno nocumento atq; formidabilis fuerunt. eadem illa ars uaria quoque organa ad usum uitæ necessaria conficit: de quibus scribit Vitruuius, *μετρίκιον* etiā ex fontibus huius scientiæ deriuata: agrorum, interuallorumq; dimensionem: locorum situm atque figuram: uiarum & itinerum terra mariq; distantias: differentias deniq; ponderum & mensurarum tradit ac explicat: aliaq; multa, sine quibus societas hominum & æquitas, cōseruari non posse uidetur, inquit. Præterea *μετρίκιον* ex iisdem geometriæ principiis orta, uarias apparentias de monstrat: atq; uisu nostro tanquam lineis utitur: & ex eiusmodi radiis uisualibus angulos constituit: diuisa uero hæc est in eam quæ proprio nomine perspectiua, Græcis *μετρίκιον* dicitur: in qua causæ explicantur eorum quæ aliter quam sint apparere solent: obisporum alios atque alios situs & distantias. Ut sunt lineæ æquedistantes, .

stantes, quæ uidentur concurrere: quamuis nunquam concurrant.
Postea in uniuersam illam doctrinam *κατοπτρικὴν* specularē dictā:
quæ cuiuscunq; generis radios fractos siue flexos perscrutatur: qui-
bus adhærent, & imaginum cognitio *εἰκαστικὴ γνῶσις* appellata: & um-
brarum depictio: *σκιόγραφικὴ* nominatur à Græcis: quæ diuersita-
tem imaginum umbrarumq; explicant: cur alia atq; alia imago um-
bræ, propter interuallum, aut elevationem rei uisæ, oculis spectan-
tium exhibeatur. Longum esset profecto huius disciplinæ mathe-
maticæ, quæ per se cognitione est digna utilitatē recensere: ac osten-
dere, quantum eius perceptio rebus cōducatur humanis: cum hæ sub-
ministræ artes atque scientiæ: tantopere humano generi prosint: in-
ter quas *κατοπτρικὴ* non infimum tenet locum: ideoq; & præsens li-
bellus non in paruo habendus erit præcio: ab Euclide summo geo-
metra conscriptus: qui quamuis exiguus sit, tamen & uirum acri in-
genio, summoq; iudicio præditum indicat: huiusq; doctrinæ excel-
lentiam nobis ob oculos ponit, Nam ut Aristoteles inquit ex subie-
cto & methodo, dignitas atque excellentia artium apparet, in hoc li-
bello mathematicis demonstrationibus, quibus nihil certius esse po-
test, de natura & proprietate lucis atque potentiæ uisuiuæ traditur:
qua re nihil mirabilius, nihil præstantius in hac naturalium rerū con-
sideratione esse uidetur. ita uero ab autore conscriptus est, ut prima
tantum ac simplicissima huius scientiæ tractet elementa. Quoniam
cum septem tantum sint speculorum regularium genera: ad quæ cæ-
tera omnia referuntur: horum uarietatē uniuersali doctrina, ad tria
tantum reducit: quorum unum est planorum, alterum conuexorū,
tertium concauorum: plana unius sunt generis, multæ tamen ac di-
uersæ sunt eorum formæ: conuexorum autē tria, pyramidale, sphæ-
ricum, columnare: concauorum totidem. Horum omnium doctri-
na, etsi à ueteribus percepta, literisq; tradita fuit: nihil tamen adhuc
quod sciam, in lucem prodiit: & uel temporum iniuria: uel eorum
qui ante nos, fuerunt incuria nobis sunt erepta. Legimus enim Pto-
lemæum quinq; libris uniuersam doctrinam speculorum complexū
esse: & Archimedes ingenti uolumine Cœlius scribit de speculorū
naturalium & artificialium natura scripsisse: atque hunc nostrū Eu-
clidem elemēta huius scientiæ (ut uidemus) tradidisse Proclus Dia-

doctus commemorat. Qui quidē libellus, cum ad manus meas per-
uenisset, operæ præcium me facturū putabam, si cum propter huius
cognitionis excellentiam, tum etiam autoris nomen, in lucem edea-
rem. Tibi uero clarissime uir dedicaui: quia & te plurimum amare
disciplinas mathematicas scio: & aliis subinde horum studiorum au-
ctorem esse intelligo. accedit quidem & illud, quod cum multi, non
quia didicerint has scientias, sed admirentur: ad suscipiendum hoc
genus studiorum alios hortari soleant: tu id facias, quia his artibus
atque studiis instructus, de huiusmodi scriptis facillime iudicare: &
quid γεωμετρικόν quid uε ἀγεωμέτρικον sit perspicere possis. Has igitur
primitias meorum studiorū, in tuum patrocinium recipias:

ac mea studia tibi commendata habeas rogo: quod si has

tibi cæterisq; eruditis probari intellexero: operam

dabo, ut alios grecos mathematicos latine eti-

am loquentes studiosi habeant. Vale

in Christo: quarto Idus Februarii.

M. D. L VII.

ΕΥΚΛΕΙΔΟΥ

ΚΑΤΟΠΤΕΙΚΑ.

EVCLIDIS KATO

πτεικα seu Elementa eius scientiæ
que doctrinam speculorum tradit.

Ε ΟΥΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΘΕΑΝ, ἥς
τα τοῖς ἀκροῖς ἐπι-
πιδέει.

Β- τὰ ὀρώμνεα ἀπαντα,
κατ' οὐθείας ὁρᾶσθαι.

Υ ΕΝ ΟΠΤΡΩ ΤΙΔΕΝΤΟ ΕΝ Ε-
ΠΙΠΙΔΩ, ΚΑΙ ΘΕΩ-
ΡΟΥΜΕΝ ΤΙΝΟΝ ὕ-
ψος, ὃ πρὸς ὀρθὰς
ἐστὶ τῷ ἐπιπίδῳ·
γίγνονταὶ ἀνάλω-
ρον, ὡς ἡ μεταξὺ
τῶν ὀπτρῶν, ἐπὶ τῷ πρὸς ὀρθὰς
ὕψος· ὅτε τὸ τῷ θεωρῶντι
ὕψος, πρὸς τὸ πρὸς ὀρθὰς τῷ
ἐπιπίδῳ ὕψος.

Δ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΠΙΠΙΔΟΙΣ ΕΝΘΟ-
ΠΤΡΟΙΣ, ΤΟ ΠΟΣ ΚΑΤΑΛΗΦΘΗΝ-
ΤΟ ΕΦ' ὅν ἡ καθήκον ἐπιπί-
α ἐπὶ τῷ ὀρώμνῳ, ἐκίετι ὁρᾶ-
ται τὸ ὀρώμνον.

Ε Καὶ ἐν τοῖς κυρτοῖς ἐνθό-
πτροις, καταληφθὲντος τοῦ
τόπου οὗ ἐκ τῷ ὀρώμνῳ
ὡς τὸ κέντρον αἰγῆς τῆς σφαί-
ρας· ἐκίετι ὁρᾶσθαι τὸ ὀρώμ-
νον, τὸ δ' αὐτὸ ὅσον ἐν τοῖς κυρ-
τοῖς συμβαίνει.

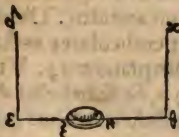
1 V Isus est linea recta, cuius media om-
nia extremis conueniunt. Id
est, media sic ex equo interia-
cent extremis, ut neq; sursum neq; deor-
sum extra tramitem extremorū puncto-
rum egrediantur.

2 Quaecunq; uidentur, per lineas rectas
uidentur.

3 Quod si Speculum in superficie plana
positū sit, & altitudo alicuius rei
conspiciatur quæ ipsi superficie
planæ ad angulos rectos sit sita,
tum proportionales erunt, ita ut
quemadmodū se habet recta quæ
est inter speculum et spectantem,
ad rectam lineam quæ est inter speculum
& altitudinem ad angulos rectos erectā,
sic etiam se habet altitudo eius qui cōspi-
cit, ad altitudinē quæ ad angulos rectos
superficie collocata est.

4 In speculis planis occupato loco in
quem perpendicularis à re uisa cadit; res
quæ aliàs uidebatur, uideri non potest.

5 In speculis etiam conuexis, occupato
loco per quem in centrum sphaeræ à re ui-
sa perpendicularis ducitur; res quæ aliàs
uidebatur, uideri non potest. Idē quo-
que in cauis euenit speculis.

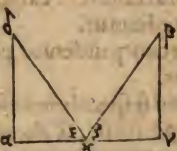
Εἰς αὐτὴν ἀρχὴν ἐμβληθὴν
 τὴν κεντρικὴν ἀποσημαῶς μὴ κεν-
 τρικῆς αὐτῆς ἀποσημα-
 τῶς: ἐὰν ὁ δὲ ἐρχομένη ᾖ
 ἀπὸ τοῦ ὁφθίσαι τὸ ἐμβληθὴν.

α. πρότασις.

Απὸ τῶν ἐπιπέδων ἐν ὅ-
 πῳ κεντρικῶν, κεντρικῶν, κεντρικῶν,
 αἱ ὁφθίσαι ἐν ἰσῶς
 γωνίαις ἀνα-
 κλῶνται.

Εἰς ὅμα τὸ
 β, καὶ ἐν ὅπῳ τῶν
 ἐπιπέδων τὸ α γ, α
 ὁφθίσαι δὲ ἀπὸ τοῦ
 ὅμα τῶν φρεῖσιν ἢ β κ, καὶ
 ἀνακλῶνται ὑπὸ τὸ δ. φη-
 σὶ δὴ τὴν γωνίαν ἰσῶς εἶ-
 ναι τῇ ζ: ἡ γὰρ καὶ
 θέσιν ὑπὸ τὸ ὅπῳ τῶν αἱ β γ,
 α. ὁ κεντρικῶς ἢ β γ, πῶς
 τῇ γ κ, ἢ δ α πῶς τῇ α κ.
 ἴσων γὰρ ἐν τοῖς ὁμοῖς ὑποκλῆται.
 ὁμοῖον ἄρα τὸ β γ κ τρίγωνον,
 τὸ δ α κ τρίγωνον. ἴση ἄρα ὁδὸν
 ἢ γωνία, τῇ ζ γωνία. Τὰ
 γὰρ ὁμοῖα τρίγωνα
 ἰσογώνια εἰσι.

Εἰς δὲ κεντρικῶν
 ἐν ὅπῳ τῶν α κ γ.
 ὁφθίσαι δὲ ἢ β κ, ἀνα-
 κλῶνται ὑπὸ τὸ δ.
 λέγω ὅτι ἴση εἰσι
 ἢ γωνία, τῇ ζ λ.
 παρίστανται ἐπιπέ-
 δων ἐν ὅπῳ τῶν τὸ

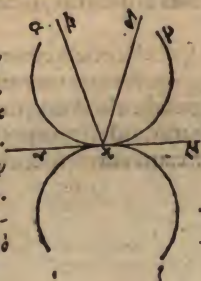

6 Si in aliquod uas iniiciatur quippiam,
 quod, sumpto aliquo intervallo distan-
 tiam eā habeat, ut uideri nequeat: ea ma-
 nente distantia, si aqua infundatur uasi,
 id quod iniectum est uidebitur.

Propositio prima.

Ex speculis planis, conuexis, atque ca-
 uis, uisus, reflexionem faciunt in angulis
 æqualibus.

Sit oculus β, & speculum pla-
 num α γ. uisus autem qui ab ocu-
 lo fit, sit β κ: reflectatur autem in
 δ. Dico quod angulus ε, æqualis
 est angulo ζ. Ducantur enim per-
 pendiculares rectæ β γ, δ α, ad
 speculum planum α γ. Ut igitur se habet
 β γ, ad γ κ, sic se habebit δ α ad α κ. Hoc
 enim in definitionibus pro certo propo-
 nebatur. Triangulus igitur β γ κ similis
 est triangulo δ α κ. Quare angulus ε,
 æqualis est angulo ζ. Trianguli namque
 qui similes existunt, æquales etiam angu-
 los habent.

Sit nunc propositum spe-
 culum α γ conuexum, uis-
 us autem reflexionem fa-
 ciens in δ ipsa recta β κ.
 Dico quod angulus ε κ θ æ-
 qualis est angulo ζ κ λ. Ap-
 posui speculum planum

υμ.

$\Gamma\mu$. Καὶ ἐπεὶ ἴση ὁδὸν ἢ ὑπὸ $\mu\kappa\beta$ γωνία, τῇ ὑπὸ $\nu\kappa\delta$. ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ $\gamma\mu\kappa$ τῇ ὑπὸ $\alpha\kappa\nu$. ἐφαπτεται γὰρ ἡ $\mu\nu$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$, τῇ ὑπὸ $\delta\kappa\alpha$ ἴση ἐστίν.

Ἐστω δὲ πάλιν κοίλον γνόπτρον τὸ $\alpha\kappa\gamma$, ὅψις δὲ ἡ $\beta\kappa$, ἀνακλωμένη ὑπὸ τὸ δ . Λέγω ὅτι ἡ ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$ γωνία, ἴση ἐστὶ τῇ ὑπὸ $\delta\kappa\alpha$. Πᾶσι γνόπτει γὰρ ἐπιπίπτει γνόπτρον, ἴση γίγνεται ἡ ὑπὸ $\beta\kappa\mu$ γωνία, τῇ ὑπὸ $\delta\kappa\nu$. ἴση δὲ ἡ ὑπὸ $\gamma\mu\kappa$, τῇ ὑπὸ $\alpha\kappa\nu$. λοιπὴ ἄρα ἡ ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$, τῇ ὑπὸ $\delta\kappa\alpha$ ἴση ἐστίν.

Β.

Πρὸς ἰσοῖον αὖ τῶν γνόπτρων, προσπίπτει ἡ ὅψις, ἵσας ποιεῖ γωνίας· αὐτὴ δὲ ἐαυτῆς ἀνακλαδιέσεται.

Ἐστω γνόπτρον ἐπιπίπτον τὸ $\alpha\gamma$. ὁμα δὲ τὸ β . ὅψις δὲ ἡ $\beta\kappa$ προσπίπτει, ἵσας ποιεῖ γωνίας τὰς ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$, $\gamma\kappa\beta$. Λέγω ὅτι ἀνακλωμένη ἡ $\beta\kappa$, ἀφ' ἐαυτῆς ἴση, τὸ πᾶσι ὑπὸ τὸ β . μὴ γάρ. ἀλλ' εἰ διωκετόν ἡ κίττω ἴσοι.

καὶ ἐπεὶ ὅτι αἱ ὅψεις γνόπτει ἀνακλῶνται γωνίας, ἴση δὲ ἡ ὑπὸ $\alpha\kappa\delta$ γωνία, τῇ ὑπὸ $\gamma\kappa\beta$. ἐδέχθη δὲ καὶ ἡ ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$, τῇ ὑπὸ $\gamma\kappa\beta$ ἴση. καὶ ἡ ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$ ἄρα γωνία, τῇ ὑπὸ $\alpha\kappa\delta$ ἴση, ἡ μείζων τῇ ἑ

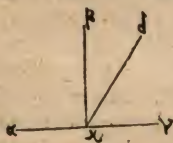
$\nu\mu$. Quoniam nunc angulus $\mu\kappa\beta$ equalis est angulo $\nu\kappa\delta$, sed & angulus $\gamma\mu\kappa$ equalis est angulo $\alpha\kappa\nu$. Recta enim $\mu\nu$ tangit circumferentiam speculi conuexi. totus igitur angulus $\beta\kappa\gamma$ equalis est toti angulo $\delta\kappa\alpha$.

Rursus sit propositum speculum $\alpha\kappa\gamma$ concavum, $\beta\kappa$ uero sit uisus reflectens ad δ . Dico quod angulus $\beta\kappa\gamma$ equalis est angulo $\delta\kappa\alpha$. Si etenim apponatur speculum planum angulus $\beta\kappa\mu$ equalis erit angulo $\delta\kappa\nu$, sed angulus $\gamma\mu\kappa$ equalis est angulo $\alpha\kappa\nu$. Reliquus igitur angulus $\beta\kappa\gamma$, reliquo angulo $\delta\kappa\alpha$ erit equalis.

Secunda.

Visus in qualecūq; genus speculi incidit: cum fecerit equales angulos, ipse in seipsum reflexu faciet.

Sit speculum planum $\alpha\gamma$, oculus autem β , uisus uero $\beta\kappa$ incidat, ita ut æquales angulos faciat $\alpha\kappa\beta$, $\gamma\kappa\beta$.

dico quod $\beta\kappa$ uisus reflexionem faciens in seipsum, reuertatur, hoc est in β . Hoc non fieri dicatur, uerū si fieri potest, perueniat in δ . Et

quoniam uisus in angulis æqualibus reflexionem faciunt, angulus $\alpha\kappa\delta$, equalis est angulo $\gamma\kappa\beta$, uerum & angulus $\alpha\kappa\beta$, angulo $\gamma\kappa\beta$ demonstratus est equalis esse. angulus igitur $\alpha\kappa\beta$, angulo $\alpha\kappa\delta$ est equalis, maior

B

λάττονι. ὁ πορὶ δὲ ἂν ἀδυνατῇ. Ἡ ἄρα
 $\beta\kappa$ ὅψις, ἐφ' ἑαυτῆς ἀνακλαδίσει=
 τα, ἢ ὅτ' αὐτὴ ἀποδραξίς, ἀρμόσει
 καὶ ὑπὸ τῶν κυρτῶν, καὶ τῶν κοίλων
 ὁπότερω.

γ

Πρὸς ὁποῖον αὐ τῶν ὁπότερων,
 προσπίπτουσα ὅψις αὐτοῖς περὶ ὧ
 νίας: ὅτε δι' ἑαυτῆς ἀνακλαδίσει=
 τα, ὅτε ἐπὶ τῆς ἐλάσσονος γωνίας.
 Ἐσὼ ἐπίπεδον ὁπότερον $\Gamma\alpha\kappa\gamma$,
 ὅψις δὲ ἢ β προσπίπτει τῶ, μέζον
 να ποῖσα γωνίαν τῶν
 ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$, ἢ ὑπὸ $\gamma\kappa\beta$.
 Λέγω ὅτι ἢ β ἀνακλω
 μίνη, ὅτε αὐτὴ δι' ἑαυ
 τῆς ἀνακλαδίσει τα,
 ὅτε ὑπὸ τῆς ὑπὸ $\beta\kappa\gamma$
 γωνίας. εἰ μὲν γὰρ ἦξαι
 ὑπὸ τὸ β , ἴσαι ἢ ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$ γωνία,
 πῇ ὑπὸ $\gamma\kappa\beta$ βίση, ὅπερ ἄτοπον, ὅ
 τ' οὐκ ἐστὶ γὰρ μείζων. Εἰ δὲ δ α τῶ
 δ , ἴση ἴσαι ἢ ζ γωνία, πῇ δ δὲ δι'
 μείζων. Ἡ ἄρα $\beta\kappa$, ἀνακλαδίσει τῇ
 ὑπὸ δ μέζονος γωνίας ἢ ὑπὸ $\alpha\kappa\beta$.
 Δυνατὸν γὰρ, ἂν ὅτ' ἡς μέζονος πῇ
 ἐλάσσονος ἴσω ἀφαιρεθῶσαι. Εἰ δὲ
 ἦ αὐτὴ ἀποδραξίς ὑπὸ τῶν κυρτῶν καὶ
 κοίλων.

δ

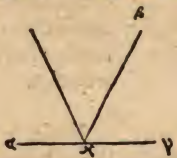
Δι' ὅψις ὑπὸ τῶν ἐπίπεδων ὁπ
 ὅτερω, καὶ κυρτῶν ἀνακλωμίναι: ὅ
 τε συμπίσῃν ταῖς ἀλλήλαις, ὅτε πα
 ράλληλαι ἴσονται.

minori quod est impossibile: quare
 $\beta\kappa$ uisus in se reflectetur. Hæc ead
 dem demonstratio etiam conuenia
 re poterit in speculis conuexis &
 concavis,

Tertia.

Visus in qualescunq; speculi ge
 nus incidat, & angulos faciat inæ
 quales, neque in se reflectetur, neq;
 in minorem angulum.

Sit speculum planum $\alpha\kappa\gamma$, uisus
 autem $\beta\kappa$ incidat, angulum $\alpha\kappa\beta$ ma
 iorem faciens angulo
 $\gamma\kappa\beta$. Dico quod $\beta\kappa$ si re
 flexionem faciet, neq;
 ipse in se reflectetur, ne
 que in minorem angu
 lum $\beta\kappa\gamma$. Si enim in β
 incidat, erit angulus
 $\alpha\kappa\beta$ æqualis angulo
 $\gamma\kappa\beta$, quod est absurdū, cum maior
 in quæstione esse propositum sit.
 Quod si uero in δ incidere affir
 metur, angulus δ æqualis est angulo θ .
 uerum & maior est. Quare $\beta\kappa$ inci
 det sua reflexione in angulum ma
 iorem $\alpha\kappa\beta$. Quia a maiore angulo
 æqualis minori auferri potest angu
 lus. Eadem quoque erit demonstra
 tio in conuexis speculis et cōcauis.

Quarta.

Visus qui in speculis planis &
 conuexis reflectuntur: neque inter
 se mutuo concurrent, neq; inter se
 æque distantes erunt.

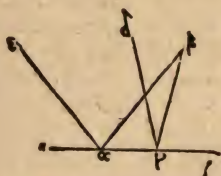
Sit

Εστω επί πλάνου ὄψεσθαι τὸ α γ,
 ὁμμα δὲ τὸ β, ὅψας δὲ αὐτὰ κλῶμεναι
 αἱ β γ δ, β α ε. Λίγω
 ὅτι αἱ γ δ, α ε:
 ὅτι παράλληλοι εἰσὶν,
 ὅτι συμπεσόνται ἐπὶ
 τὰ δ ε. Επεὶ γὰρ
 ἴσθ' ὅτι, ἢ μὲν ὑπὸ
 β γ ζ γωνία, τῇ ὑπὸ
 δ γ α: ἢ ὑπὸ β α γ,
 τῇ ὑπὸ α ε η: μέζων ἢ ὑπὸ β γ ζ,
 τῆς ὑπὸ β α γ, διὰ τὸ ἐκτός εἶναι
 τοῦ β α γ τευώντος. μέζων ἄρα ὅτι καὶ
 ἢ ὑπὸ δ γ α, τῆς ὑπὸ ε α η, οὐκ ἄρα
 παρὰλληλον ἢ γ δ τῇ α ε ὅτι: ὅτι
 συμπίπτουσιν ὡς τὰ ε δ ἀλλήλαις.

Εστω δὲ πάλιν κυρτὸν ὄψεσθαι,
 τὸ α η γ. ὁμμα δὲ τὸ β, ὅψας δὲ αὐτὰ
 κλῶμεναι αἱ β ζ δ,
 β η ε. Λίγω ὅτι αἱ
 ζ δ, η ε, ὅτι παράλλη-
 λοι εἰσὶν, ὅτι συμπε-
 σόντη ἐπὶ τὰ ε, δ.
 Επεὶ γὰρ ὅτι ἢ
 α ζ ὁρθῶς καὶ ἐκθε-
 βλίθῳ ἐφ' ἐκάτερα
 κατὰ τὰ δ κ σημεία.
 Καὶ ἐπεὶ ἴσθ' ὅτι ἢ
 ἢ ὑπὸ β ζ θ γωνία,
 τῇ ὑπὸ δ ζ κ: ἢ δὲ ὑπὸ β η θ, τῇ
 ὑπὸ ε η μ. Διὰ τὸ γ' ἴσας ἀνακλάσθαι
 γωνίας. μέζων δὲ ἢ ὑπὸ β ζ θ γω-
 νία, τῇ ὑπὸ β η θ. εἰ αὖ ἢ ὑπὸ δ ζ κ
 μέζων, ἢ ὑπὸ ε η μ. οὐκ ἄρα συμ-
 πτισσόνται αἱ δ ζ κ ὁρθῶς: ὅτι
 παράλληλοι εἰσὶν.

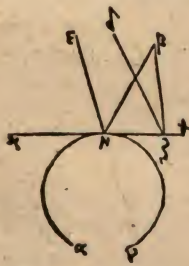
Sit speculum planum α γ, oculus
 β, uisus reflexū habentes β γ δ, β α ε.

Dico quod γ δ, α ε
 neque æquedistan-
 tes sint, neque con-
 cursum mutuū fa-
 ciant in α ε. Nam
 cum angulus qui-
 dem β γ ζ æqualis
 sit angulo δ γ α, an-

gulus uero β α γ, equalis sit angulo
 α ε η, angulus β γ ζ maior sit angulo
 β α γ. Quoniam est extra β α γ trian-
 gulum. ergo angulus δ γ α maior e-
 tiam est angulo ε α η. Quare γ δ non
 est æquedistans α ε: postea neque con-
 currunt in punctis ε δ.

Præterea proponatur speculum
 cōuexum α η γ, oculus sit β, uisus ue-

ro reflectentes β ζ δ, β η ε.
 Dico quod ζ δ, η ε, neque
 æquedistantes sint, neque
 cōcurrant in punctis ε δ.
 coniungantur puncta η, ζ,
 fiatque linea recta η ζ, quæ
 extendatur in utramque
 partē ad puncta θ κ. Quo-
 niam igitur angulus β ζ δ
 angulo δ ζ κ æqualis est,
 angulus uero β η θ, angu-

lo η κ μ æqualis, quod in angulis æ-
 qualibus reflexionem faciant, uerū
 quoniam angulus β ζ θ angulo β η θ
 maior est, erit etiā angulus δ ζ κ, ma-
 ior angulo ε η κ. Quare δ ζ η, rectæ
 non concurrent, neque æque distan-
 tes erunt.

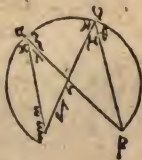

Quinta.

Εν τοῖς κοίλοις ὡς ὅπως, ἐὰν ᾖ
ὑπὸ τὸ κέντρον, ἢ ὑπὸ τῆς περιφερεί-
ας, ἢ ἐκτός τῆ περιφερείας ὅς τις τὸ ὄμ-
μα, τὸτ' δὴ μεταξὺ τὸ κέντρον, ἢ
τῆ περιφερείας: αἱ ὁψες ἀνακλώ-
μεναι συμπέσονται.

Εἰς κοίλον ὡς ὅπως τὸ α β γ, καὶ
πρὸς τὸ β. Ἐκείθεν τὸ ὄμμα ὑπὸ
τὸ β, καὶ προσι-
πῖται ἀπὸ τὸ
β ὁψες, πρὸς τὴν
σφαιρὴν αἱ ε α,
β γ, δ δ. ἴσαι αὖτε
εἰσὶν αἱ πρὸς τοῖς
σημείοις ὅς τις α δ γ γωνία, ἡμικυκλίας
γὰρ εἰσὶν. αἱ αὖτε ὁψες ἀνακλώμε-
ναι, δι' ἐαυτῶν ἀνακλαθῆσονται αἱ
ε α, β γ, δ δ. ὅθεν γὰρ δέδοται, ὡ-
ς συμπέσονται κατὰ τὸ β.

Εἰς δὲ πάλιν κοίλον ὡς ὅπως τὸ
α β δ. ὄμμα δὲ τὸ β, ἐκείθεν δὲ ὑπὸ τ'
περιφερείας αὐτῶ, ἢ
ἔκτ' αὐτῶ, προσιπ-
τῶσαν ὁψες αἱ ε γ β α,
ἀνακλώμεναι ὑπὸ τὰ
δ δ, ε σημεῖα. ἐπεὶ δὲ
μεῖζον ὅστις τὸ α γ β τμή-
μα, τοῦ β γ τμήματος:
μεῖζον δὲ καὶ ἡ ζ γωνία,
τῆς θ γωνίας. διὰ τὰ αὐτὰ δὴ καὶ ἡ
κ, τῆς μ ζ γωνίας. αἱ αὖτε ζ, κ, τ
δ, ἡ μ ζ γωνία. λοιπὴ αὖτε ἡ λ τ
μ ἐλάττω ἐστὶ. πολλὰ μᾶλλον αὖτε
ἡ λ, τ ἢ ἐλάττω ἐστὶν, συμπέσονται.

Si in speculis cauis aut ad centrū,
aut ad circumferentiam, aut extra
circumferentiam oculum posueris,
hoc est inter centrū & circumfer-
entiā speculi caui: uisus qui refra-
ctionem faciunt, concurrent.

Si speculum concavum α β γ, cen-
trum uero β, et ponatur oculus in β,
ab eoque uisus cadant ad
circumferentiam, β α, β γ,
β δ. Anguli igitur qui sunt
ad puncta α, δ, γ, equales ex-
runt. Nā sunt anguli in se-
micirculo cōstituti. Quare
re uisus reflectentes in se redibunt,
nempe β α, β γ, β δ, hoc enim demon-
stratum est. Quare in puncto β cō-
current.

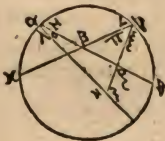
Rursus proponatur concavum
speculum α γ δ, oculus uero β. po-
natur uero in eius circum-
ferentia, & a β eo uisus fiant
β γ, β α, reflexionē quae faciant
ad puncta δ, ε. Quoniam igitur
segmentum α γ β maius
est segmento β γ: erit etiā an-
gulus ζ, maior angulo θ, iis-
dem medijs demonstrabi-
tur quod angulus κ maior sit angu-
lo γ. Quare ζ κ maiores sunt quam
θ κ. Reliquus igitur λ, minor est
quam sit μ: multo magis igitur λ mi-
nor est quam ν. Quare γ δ, α ε in
puncto

τα αρα αλ γ δ, α, ε, κατὰ τόξ. ομοίως δὲ διακρίνεται καὶ ἐκ τῶν περιφερείας πίπτει τὸ ὅμμα, ὡς ὑπὸ τοῦ ἐξ ἑνὸς θεωρήματος.

ε

Εἰς τοὺς κοίλοις γνόφους, ἰαν αὐτὰ μίσηται τῷ κέντρῳ, καὶ τῇ περιφερείας θῆς τὸ ὅμμα, ὅτε μὴ συμπεσόνται, αἱ ὁφθαλμοὶ ἀνακλῶμεναι: ὅτε ἢ συμπεσόνται.

Εἰς γνόφον κοίλον τὸ α γ, κέντρον δὲ αὐτοῦ τὸ δ, ὅμμα δὲ αἰσθῶν τὸ β, μεταξὺ τῷ κέντρῳ, καὶ τῇ περιφερείας. ὁφθαλμοὶ δὲ αἱ β α, β γ, ἀνακλῶμεναι ὑπὸ τῶν α, γ, καὶ ἐκβεβλήσθωσαν αἱ ὁφθαλμοὶ εἰς τὸ γνόφον αἱ α θ, γ κ. ἡ α θ ἀπὸ τοῦ α, τῇ γ κ ἡ μείζων εἰς, ἡ ἴση, ἡ ἐλάττω. εἰ μὴ ὅν ἴση εἰσὶν ἡ α θ ὁφθαλμοὶ, τῇ γ κ ὁφθαλμοὶ, ἴση ὅτι καὶ ἡ α γ δ περιφέρειας, τῇ γ δ κ περιφέρειας: ὡς εἰ ἐν ἡ μ γωνία τῇ ξ. αἱ γὰρ τῶν ἴσων περιφερειῶν γωνίαι, ἴσαι εἰσὶν ἀλλήλαις. καὶ αἱ μ λ αρα γωνίαι. Ταῦς γ ξ εἰσὶν ἴσαι, εἰς τὴν ἀνάκλασιν. Καὶ λοιπὴν αρα ἡ ο, τῇ π ἴση εἰς. μείζων αρα ἡ ρ, τῇ ο. ἐπεὶ γὰρ ἡ ρ γωνία, τῇ π μείζων ὅτι, εἰς τὸ ἐκτός εἶναι. ἡ δὲ π, τῇ ο ἴση. καὶ ἡ ρ αρα, τῇ ο μείζων εἰς. κοινὴ προσκείμενὴ ὑπὸ ο ξ ξ, ὁμοίως. ὅθεν πρὸ τῶν θεωρημάτων ἀπολείκνυται. συμπεσόνται αρα αἱ γ δ, α, ε, ὡς ὑπὸ τῶν

puncto concurrent. Simili modo ac uia demonstrabitur hic cōcursus, etiam si extra circumferentiam oculus ceciderit, ut in theoremate sequente demonstrabitur.

Sexta.

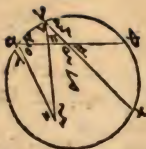
Si in speculis cauis in medio centri & circumferentiae colloques oculus: interdū uisus reflectentes concurrent, interdum non concurrent.

Sit speculum cauum α γ, cētrum eius δ, oculus uero ponatur β, inter cētrum & circumferentiam, uisus uero sint β α, β γ reflectentes ad π, at que uisus hi extendantur usque ad speculum, & sint α θ, γ κ. Aut igitur α θ maior est quam sit γ κ, aut α equalis ei, aut minor quam γ κ. Quod si uisus α θ αqualis est uisui γ κ, erit

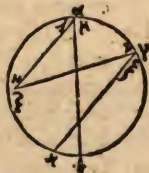
quod α γ δ circumferentia γ δ κ circumferentiae equalis. Quare & angulus μ angulo ξ erit equalis, anguli enim equaliū circumferentiarū si bi equalis sunt, anguli igitur μ, λ propter reflectionē angulis ν, ξ equalis erunt, reliquus igitur angulus ο, reliquo π equalis est, quare angulus ρ, angulo ο maior erit. Quoniam enim angulus ρ angulo π maior est: quia est externus, angulus uero π angulo ο est αqualis. Idcirco & ρ maior est quam sit ο cōmunis additur angulus ο ρ ξ.

B iii

ν, ζ . Τὸ δ' αὐτὸ ἴσαι
καὶ μείζων ἢ ἡ $\alpha \theta$.
 ψ ς, ϕ ς, κ . μείζων
γὰρ ἴσονται αἱ λ μ γω
νίαι τῶν $\nu \xi$. ἡ δὲ π ,
 ϕ ο μείζων ἴσαι. καὶ
ἡ ρ , ϕ ο. ἐὰν δὲ ἡ $\alpha \theta$
ὀρθὴ αἰκασωρ ἢ τ' $\gamma \kappa$: οἷα τὰ αὐτὰ
τὰ μείζων ἴσαι ἢ ο γωνία, τ' π . ὅθεν
καὶ ἡ ρ , τ' π μείζων.
ὅθεν ἄρα καὶ ὅτι ἴσων
εἶναι τῶν ρ , ϕ ο, ἢ ἰ-
σάσονται τ' ο. καὶ μὴ
συμπιπῆναι τῶν $\alpha \eta$,
τῇ $\gamma \zeta$. φανερόν δ' ὅτι
καὶ τὴ μείζων ἢ ἡ $\alpha \theta$
περιφίρεται, τῆς $\gamma \kappa$:
ἐάντε ἴση, ἢ σύμπτω-
σις τῶν ἀνακλάσε-
ων, ὅτε αὐτὴ περιφί-
ρεται τῷ κύκλῳ, ὅτε
ἐκτὸς γίνεσθαι: ἀλλ'
ἐν τούτοις μόνον.

maior fuerit quam $\gamma \kappa$ uisus. Nā an-
guli $\lambda \mu$ maiores sunt angulis $\nu \xi$, an-
gulus uero π maior erit
angulo σ , & angulus ρ i-
gitur angulo σ est maior.
si uero minor fuerit $\alpha \theta$
quam $\gamma \kappa$. Propter eadē
angulus σ maior erit an-
gulo π , angulus autem ρ

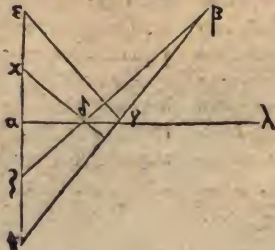

maior angulo π . Quamobrem nihil impedit
equalē esse lineam ρ lineae σ , aut minorē σ & rectā
 $\alpha \eta$ non concurrere rectae $\gamma \zeta$. Manifestum igitur
quod siue maior fuerit $\alpha \theta$ circūferentia, circum-
ferentiē $\gamma \kappa$ siue α qualis, concursus reflexionum
neque in circūferentia circuli, neque extra fiet,
uerum tantummodo intra circūferentiam cir-
culi.

ζ.

Τὰ $\nu \psi$, καὶ τὰ $\epsilon \alpha \theta$, ἀπὸ τῶν ι
πιπίπτου γινώσκου, ἀντιστραμμένα
φαίνεται.

Εστω $\nu \psi \theta$ μὲν
τὸ $\alpha \epsilon$, γινώσκου
δὲ ἐπίπεδου τὸ
 $\alpha \lambda$, ὁμαζῇ τὸ β ,
 $\sigma \psi$ ς δὲ αἱ $\epsilon \gamma$,
 $\beta \delta$, ἀνακλώμε-
ναι αὐτὰ τὰ ϵ , α . ὅ-
θεν ἐκ βλῆθης αὐρ

Septima.

Ex speculis planis altitudines &
profunditates conuersae apparent.

Sit altitudo $\alpha \epsilon$,
speculum uero pla-
num $\alpha \lambda$, oculus ue-
ro β , uisus autē $\epsilon \gamma$
 $\beta \delta$ ad $\epsilon \kappa$ reflecten-
tes. Quod si igitur
uisus hi secundum
lineam rectam inci-
dunt,

Ἐν ὁψίῳ ἐν ὁρίῳ φάνηται τὸ μὲν
ἐν τῷ αὐτῷ, ὡς ἔστι κατὰ ὄντος, τὸ δὲ κ,
κατὰ ὄντος, ὡς τὸ τῷ αὐτῷ ὄντος ἔστι
ἔστι. ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐστὶ τῆ φαντα-
σίᾳ.

Ἐξω πάλιν βαθὺ τὸ α, ἐνο-
πῆρον δὲ πρὸς τὸν α γ, ὁμμα δὲ
τὸ δ, ὁψίς δὲ αὖτε, αὖτε,
αὖτε, ἀνακλώμενα
ὡς τὰ α, ἔστι ἐκ
ἐκ τῶν αὐτῶν ἐμοίως ἔ-
στι ὁψίῳ ἐν ὁρίῳ ἐ-
πὶ τὰ δ, κ, φανῆται
τὸ μὲν, κατὰ ὄντος, ὡς
τὸ δ, αὐτῷ ὄντος: τὸ
αὖτε, αὐτῷ ὄντος: ὡς τὸ κ, κατὰ ὄντος
τὸ δ, τὰ αὖτε ὡς τὰ αὖτε,
ἐπὶ τῇ ἐπιπέδῳ ἐν ὁπῆρον ἀντιγραμ-
μὴ φάνηται.

Ἐν τῷ αὐτῷ καὶ τὰ αὖτε, ἐπὶ τῶν κυρ-
τῶν ἐν ὁπῆρον ἀντιγραμμὴ φάνη-
ται.

Ἐξω ὡς τὸ α, ὁψίς
ἐν ὁπῆρον δὲ κυρτὸν τὸ
α γ, ὁψίς δὲ αὖτε, αὖτε,
αὖτε, ἀνακλώμενα ὡς
τὰ α, ὡς τὰ α, ὡς τὰ α,
ἐπὶ τῇ ἐπιπέδῳ ἐν ὁπῆρον ἀντιγραμ-
μὴ φάνηται.

Ἐξω πάλιν βαθὺ τὸ α, ἐν ὁπῆρον

dunt, tum ē supremum punctū ap-
parebit in θ infimo, κ uero quod in
fra ē est, in ζ, quod supra θ est. Qua
re opinione atq; apparitione euer-
sa sunt.

Rursus sit profunditas αε, spe-
culum uero planum α γ, oculus ε
tiam δ, uisus uero δ γ,
αβ, reflectentes ad ε ζ.
Quare si similiter ui-
sus protendatur secun-
dum lineam rectam ad
puncta θ κ, apparebunt
ε quidem infimū apud
θ supremum punctum. ζ

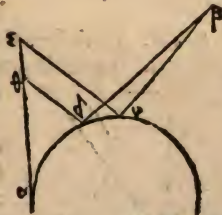
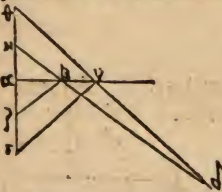
uero superius existens ipso ε, appa-
rebit in κ, quod punctū infra θ est.
In speculis igitur planis, altitudi-
nes & profunditates conuersæ ui-
dentur.

Octaua.

In speculis conuexis altitudines
& profunditates cōuersæ apparēt.

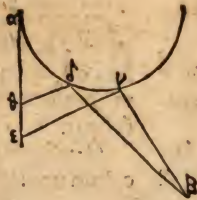
Sit altitudo α θ,
speculum autem ca-
uum α δ γ, uisus ue-
ro β γ, β δ, reflecten-
tes ad ε θ puncta, de-
monstratū igitur est
quod nō concurrāt.
Reliqua huius de-
monstrationis simi-
lia sunt iis quæ in pla-
nis speculis sunt demonstrata.

Sit rursus profunditas α θ, spe-
culum

Περὶ τὸν τό α γ
 ὄμμα ἢ τὸ β : ὅψις
 ἢ ἀνακλώμεναι ἐ-
 πί τὰ ε δ : αἰθερ,
 β δ γ. Καὶ ἡ ἀπό-
 λειψις προβάσεται
 ὁμοίως τοῖς γν τοῖς
 ἐπιπίθλοισ ἀποδε-
 λαιγμένοις.

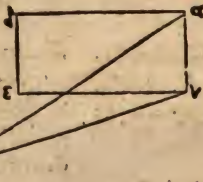

culū uero catum α γ,
 oculus autem ε, uisus
 uero β γ & β δ refle-
 ctentes ad ε, δ puncta.
 atq; demonstratio si-
 militer progreditur,
 ut illa quæ in planis
 habebatur.

5.

Τὰ πλάγια μήκη ἀπὸ τῶν ἐπι-
 πίθων γνὸ πῆρων ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἴ-
 χαι, ὅτω καὶ φαίνεται.

Ἐσὼ ὄμμα τὸ β,
 μήκη δὲ πλάγιον
 τὸ δ ε, γνὸ πῆρον δὲ
 ἐπιπίθον τὸ α γ.
 ἔκδν ἀνακλώμε-
 σων τῶν ὀψων φαί-
 νεται, τὸ μ δ, ὡς
 τὸ α, τὸ δ ε, ὡς τὸ
 γ : καὶ ὅτι ὅτω τῇ φαντασίᾳ, κα-
 θ' ἀπειρή τῇ ἀληθείᾳ ἴχαι : τὸ μ ε γ
 γιον, ἴγιον : τὸ δ ἀπώτερον, ἀπώ-
 τερον.

Nona.
 A speculis planis longitudines
 oblique, ut reuera existunt, sic etiā
 esse apparent.

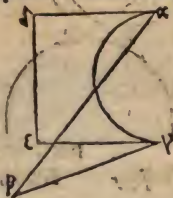
Sit oculus ε,
 longitudo obli-
 qua δ ε, speculū
 planū α γ. Quæ
 re reflectētibz
 uisibus uidetur
 δ in α, & in γ, et
 sic etiam opinio

ne propius, apparet propius, quæ
 admodū & reuera propius est, lon-
 ginquius uero opinione uidetur,
 quod reuera longius distat.

Decima.

A speculis conuexis, longitudi-
 nes obliquæ sic apparent, ut reue-
 ra per se existunt.

Sit longitudo obli-
 qua δ α, oculus uero ε,
 speculum autem conu-
 xum α γ, uisus β α, ε γ re-
 flectentes ad δ puncta.
 Demonstratio manife-
 sta

Τὰ πλάγια μήκη, ἀπὸ τῶν κυρ-
 τῶν γνὸ πῆρων : μακρότερον δὲ ἢ ἀλ-
 θῆς, ὅτω φαίνεται.

Ἐσὼ πλάγιον μῆ-
 κος τὸ ε δ, ὄμμα ἢ
 τὸ β, τὸ ἢ γνὸ πῆρον
 κυρτὸν τὸ α γ, ὅψις
 ἢ ἀνακλώμεναι ὡς
 τὰ ε, δ : αἰ β α, β γ.
 Καὶ ἡ ἀπόλειψις φα

τερά. ὁμοία γάρ ἐστι, τῇ γὰρ τοῖς ἐπι-
πίπτουσιν γνόπτουσιν.

ια.

Τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ βάθρα ἀπὸ τῶν κοί-
λων γνόπτουσιν ὅσα μὴ εἰς γνότος ἐλ-
θὺν συμπήσας τῶν ὀφθαλμῶν, ἀντιστραμ-
μένα φαίνονται, καθάπερ γὰρ τοῖς ἐ-
πιπίπτουσιν καὶ κυρτοῖς γνόπτουσιν.
ὅσα δὲ εἰς γνότος τῆς συμπήσας
καθάπερ εἰς καὶ φαίνονται.

Ἐσω κοίλων γνόπτου τὸ α γ, ὁμο-
μα δὲ τὸ β, ὅφασ δὲ ἀνακλώμεναι
αὐτὸ α, β γ. συμπή-
σας δὲ αὐτῶν αὐτὸ ζ, ὅφασ
ὑψηλὸν τότε δ' ε καὶ
τὸ κ ν. καὶ τὸ μὲν κ ν
γνότος ἐλθὺν συμπή-
σας, τὸ δ' ε καὶ τὸς γ συμ-
πήσας. ἀπὸ ἐκ τῆς
ἐκ τῶν καθάπερ γὰρ εἰς
ἐπιπίπτουσιν ἐκ κυρτοῖς
γνόπτουσιν τῶν ὀφθαλμῶν,
φαίνονται τὸ μὴ κ, αὐτὸ
τὸ μ, τὸ δὲ ν αὐτὸ τὸ
λ, ὥστε ἀντιστραμμένα
φαίνονται. πάλιν αὐτὸ
τὸ ἐκ τῆς τῆς συμπή-
σας ὑψηλῶς, φαίνονται
τὸ μὲν δ' αὐτὸ τὸ θ, τὸ
δ' ε αὐτὸ τὸ θ, ὥστε ὡς
ἔχει ὁ τὸ φαίνεται, καὶ
αὐτὸ τῶν βαθρῶν ὁμοίως ἢ αὐτὸ εἰς
ἀπὸ αὐτοῦ.

ιβ.

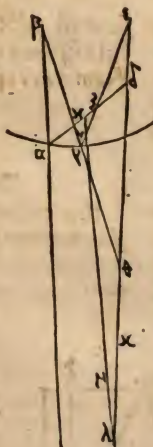
Τὰ πλάγια μήκη ἀπὸ τῶν κοί-
λων γνόπτουσιν ὅσα μὴ εἰς γνότος ἐλθὺν

sta est: similis enim est demonstra-
tioni quæ in planis proposita fuit.

Vndecima.

Ex speculis cauis quæcunque qui-
dē altitudines & profunditates sunt
inter locum in quem uisus incidunt,
apparent conuersæ, sicut in speculis
planis & conuexis: quæ uero sunt
extra incidentiam, quales sunt tales
esse apparent.

Sit speculū cauum α γ, oculus ue-
ro β. uisus autem reflectentes β α, β γ.
incidentiæ autē locus in pun-
cto ζ. altitudines uero δ ε, κ ν.
atquæ κ ν intra punctum ζ, in-
cidentiæ locum occupantem
collocetur. δ ε uero extra in-
cidentiam. Ergo si uisus in-
tuentur speculū, tum quem-
admodum in planis & con-
uexis κ apparebit in puncto
μ. ν uero in λ. Quare euer-
sæ uidentur. Rursus in altitudi-
ne quæ extra incidentiā est
δ uidetur in puncto θ, ε uero
in θ ita ut appareat eo in loco
in quo reuera est. Et in pro-
funditatibus simili modo ea-
dem est demonstratio.

Duodecima.

Longitudines obliquæ quæ qui-
dem intra locum in quo uisus inci-

C

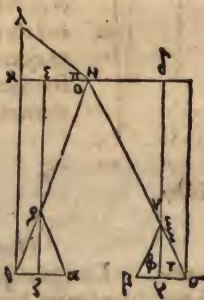
πῶς αὖτε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἀπὸ
 ὅσων, ὅταν καὶ φαίνεται, ὅσα δὲ ἐκ τῶν
 ἀντιστραμμένων.

Ἐστω γάρ μῆκος Λ πλάγια τὰ ϵ Δ ,
 δ' κ κοίλον δὲ γνόφον τὸ α γ , ὅμμα
 δὲ τὸ β . ὀφθαλμὸς ἴσως
 κλῶμεναι Θ συμπί
 πτεσαι κατὰ τὸ γ , αἱ
 $\beta\alpha$ Δ , $\beta\gamma$ ϵ . καὶ τὸ Λ
 δ' κ πλάγιον μῆκος
 ἴσως γνόφον τ συμπτῶ
 σενως φ η , τὸ δὲ Δ ϵ ,
 ἐκ τῶν. ἔκων τὸ μὲν
 δ' κ κατὰ φύσιν φαίνεται, καὶ ἀπὸ
 γνόφου ἐπιπίπτει, καὶ κυρτοῖς γνό
 φοις. φαίνεται γὰρ τὸ μὲν δ', κα
 τὰ τὸ α . τὸ δὲ κ , κατὰ τὸ γ . τὸ η ϵ Δ
 ἀντιστραμμένων. τὸ Λ γὰρ Δ ὡς τὸ
 α φαίνεται, τὸ δὲ ϵ ὡς τὸ γ .

ἔγ.

Δυνατὸν δὲ ὅσα πλεόνων γνό
 φων ἐπιπίπτει, ἰδεῖν τὸ αὐτό.

Ἐστω δὲ ὁφθαλμὸς τὸ α ὅμμα δὲ
 τὸ β , γνόφον ἡ τεταμένη γ Δ , Δ ϵ , ϵ ζ .
 Ἡχθῶ δὲ καὶ τὸ α πρὸ
 τοῦ β , ὡς τὸ γ Δ γνό
 φον ἢ β γ , καὶ τῇ β γ
 ἴσως ἢ γ σ , καὶ πάλιν
 ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ τὸ ζ γνό
 φον, καὶ τὸ α ζ , Θ
 τῇ α ζ ἴσως ἢ ζ Θ α .
 τὸ τὸ δ' ἐπὶ τὸ Δ ϵ γνό
 φον, καὶ τὸ α Δ ϵ η χ ω ἢ
 θ κ , καὶ τῇ θ κ ἴσως ἢ
 μ λ , καὶ ἀπὸ τοῦ α ἐπὶ
 τὸ σ ἐπὶ ϵ χ ω ἢ λ μ ζ σ ,

dunt collocatae sunt, quales sunt ta
 les quoque apparent, quae uero ex
 tra, euerſae uidentur.

Sint enim longitudines quidem
 obliquae ϵ Δ , δ κ . cauum autem specu

lum $\alpha\gamma$, oculus uero β ,
 uisus autem $\beta\alpha$ Δ , $\beta\gamma$ ϵ
 reflexi & concidentes
 in puncto γ . & longi
 tudo quidē obliqua
 $\delta\kappa$ sit intra locum inci
 dentiae γ , Δ uero ex
 tra. Quare naturaliter

sicut est, ita & esse quoque apparet. si
 cut in planis & conuexis speculis.
 Nam Δ in α apparet, ϵ autem in γ .

Decimatertia.

Res eadem in pluribus speculis
 planis uideri potest.

Sit res quae uidenda est α , oculus
 uero β . tria autem specular Δ , Δ ϵ , ϵ ζ .
 ducatur igitur perpē
 dicularis ab ipso β ad
 γ Δ speculū recta $\beta\gamma$,
 & huic $\beta\gamma$ sit α qualis
 $\gamma\epsilon$. Rursus ab α ad
 speculū, perpēdicula
 ris ducatur recta $\alpha\zeta$, et
 huic α qualis sit $\zeta\delta$, &
 α β ad Δ ϵ speculū, per
 pendicularis ducatur
 $\delta\kappa$ & $\theta\kappa$, rectae cōstitua
 tur equalis $\mu\lambda$ & ab α
 ad

ἀπὸ δὲ τῶν ἐπὶ τὸ δ' ἡ μὲν β, ἐπὶ
 ζεύχθωσαν δὲ καὶ α, β, γ, ε. καὶ ὅσον
 ὅσον ἡ β γ τῇ γ σ καὶ ὁρθαὶ αὐτῆς τὸ
 γ γωνία. Δύο δὲ αὐτῆς γ, γ τῆς σ γ,
 γ γ ἴσαι εἰσὶν ἐκάτερα ἐκάτερα, ὅτι
 γωνία ἡ ὑπὸ β γ γ ὁρθή ἐστίν, γωνία τῇ ὑπὸ
 σ γ γ ὁρθή ἐστίν ἴση ἐστίν. ὁ αὖτε λοιπὴ
 γωνία τῆς λοιπῆς γωνίας ἴση ἐστίν
 τῇ, ὅφρα αὐτῆς πλευραὶ ὑποτείνου-
 σιν, ἡ γ γωνία τὸ β γωνία τῇ πῆς τὸ
 σ, ἡ δὲ γ γωνία τῇ γ. ἀλλ' ἡ γ γωνία
 τῇ γ ἴση ὅτι κατὰ κορυφὴν γάρ. ὥστε
 ἴση ὅτι καὶ ἡ γ γωνία τῇ φ. ἡ ἄρα β γ
 ὅφρα ἀνακλαδιῆσεται ἐπὶ τὸ μ. πᾶ-
 λιμὲν ἐπὶ ἴση ὅτι ἡ δ κ τῇ κ λ καὶ ὁρθαὶ
 αὐτῆς τὸ κ γωνία ἴση ὅτι ἡ σ γωνία
 τῇ π. ἀνακλαδιῆσεται ἄρα ἡ αὐτὴ ὅφρα ἡ
 β γ μ ἐπὶ τὸ φ. ὅφρα τὰ αὐτὰ δὲ καὶ
 ἐπὶ τὸ α. ὅφρα τὸ ἴσιν τῇ γ ὑπὸ β γ α
 γωνίαν τῇ ὑπὸ β γ μ ὁμοίως ταῖς λοι-
 παῖς ἀποδείξουσιν. ὅφρα ἄρα ἡ ἐπὶ τῷ
 β ὁμματος ὅφρα τὸ α, ὅφρα τῶν τριῶν
 γνὸς πῆρων ὄντων ἐπὶ πῶν τῶν γ δ,
 δ ε, ε ζ.

γ δ.

Ἐπεὶ ὅτι δὲ ὅσων αὐτῶν ἐπιτάξιν
 γνὸς πῆρων ἐπὶ πῶν ἰσῶν τὸ αὐτό.
 Δεῖ δὲ κατὰ τὴν ἀριθμὸν τῇ γνὸς πῆρων
 πολὺ γωνοῖς ἴσο πλευρόν τε καὶ ἴσο γ-
 νιοι συνίστασθαι, δύοσι πλείους ἔχον
 πλευρὰς τῶν γνὸς πῆρων.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ γ δ φθῶναι δ' εἶτο α, ὁ μ

ad σ coniungantur per lineam rectā,
 & fiat recta λ μ, ζ σ. & ἀπὸ puncto μ ad
 δ, μ ε δ. coniungantur etiam α γ, β γ.
 Quoniam igitur β γ σ α qualis γ σ &
 anguli ad γ punctum sunt recti: duo
 igitur latera β γ, γ δ duobus lateribus
 σ γ, γ ε sunt αqualia alterum alteri, &
 angulus β γ ε cum sit rectus, angulo
 σ γ ε recto est αqualis. Reliqui igitur
 anguli reliquis angulis αquales
 erunt: quos αqualia latera subten-
 dunt, angulus ad ε, angulo ad σ: an-
 gulus ad φ uero, angulo ad τ. Verū
 angulus τ, angulo ν est equalis, nam
 sunt ad uerticem, itaque & ν angulus,
 φ angulo est αqualis. Quare β ζ uis-
 sus, reflexū faciet ad μ. Rursus, quo-
 niam δ κ, αqualis est κ λ: & anguli ad
 κ sunt recti: angulus ο, equalis est an-
 gulo π. Idē uisus ergo β γ μ, reflexū
 faciet ad ε. His iisdē mediis demon-
 stratur reflexū facere ad α. Quia an-
 gulus ζ ε α, angulo ε ρ μ est αqualis:
 quemadmodū in reliquis demon-
 stratū est demonstrationibus. uisus
 ergo oculi β uidet α per tria specula
 γ δ, δ ε, ε ζ plana.

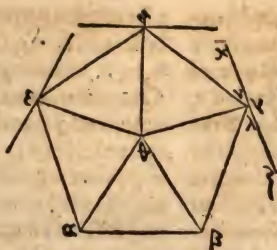
Decimaquarta.

Res eadem uideri potest per spe-
 cula plana, quotquot aliquis uolue-
 rit, sed pro numero speculorum si-
 gura plana multorum angulorum,
 quae & latera & angulos equales ha-
 beat, constituenda est: numerum spe-
 culorū duobus lateribus excedens.

Sit enim res quae uidēda est α, oculus

μα δὲ τὸ Β. καὶ ἐπὶ
 ζεύχθω αἱ ᾱβ. καὶ ἀ-
 ναγεγράφω ἀπὸ
 τοῦ ᾱ β, πολὺγωνον
 ἰσόπλευρόν τε καὶ ἰ-
 σογώνιον δύο πλε-
 ρὰς πλευρὰς ἔχον τῶν
 ἐπιταχθέντων γνό-
 ῳ πρὸν τὸ ᾱ β γ δ ε.
 καὶ εἰλήφθω τὸ κρῖ

Ius uero β, coniun-
 gantur per lineā re-
 ctam puncta α, β: à
 data recta α β de-
 scribatur figura po-
 lygona, habens æ-
 qualia latera & æ-
 quales angulos, du-
 obus lateribus ex-
 cedens numerū spe-

τρὸν τῶν κύκλου τῶν περὶ τὸ ᾱ β γ δ ε
 πολὺγωνον περιγεγραμμένον: καὶ ἔσω
 τὸ δ, καὶ ἀπὸ τοῦ δ κρῖντες πρὸς τὰς
 τοῦ ᾱ β γ δ ε πολυγώνου γωνίας, ἐπι-
 ζεύχθωσαν αἱ δ̄ α, δ̄ β, δ̄ γ, δ̄ δ, δ̄ ε.
 καὶ προσκείσθω γνόϋον πρὸς τὴν ἐπίπεδον
 πρὸς ὁρθὰς ταῖς δ̄ α, δ̄ β, δ̄ γ, δ̄ δ, δ̄ ε. ἐπεὶ ὅν
 ἴσα δὲ ἵνα ἡ ζ' ἄγωνία, τῇ κ' ν. ὁρθὴ γάρ ἐ-
 σὶν ἐκάτερα ὧν ἡ γ, τῇ λ' ἴση ἐστίν, λοι-
 πὴ ἂν ἴσῃ ἡ ζ', τῇ κ' ἴση δὲ ἵνα, ὥς ἐ ἡ αὐτὴ
 πλασις τῆς δ' γδ' ψείας, ὡς τὸ δ' ἴσαι.
 ὅσα γὰρ ἴσων γωνιῶν, αἱ ἀνακλάσας γί-
 νονται, ὁμοίως δὲ διαχθῆσονται καὶ
 αἱ πρὸς τοῖς δ̄, ε σημείοις γωνία, ἴσαι
 ταῖς πρὸς τοῖς γνόϋοις, ἡ ἄρα ἀπὸ
 τοῦ β ὁψις ἀνακλωμένη, καὶ προσπί-
 πτωσα πρὸς πᾶν τὰ τὰ γνόπτρα, ἡ ἔξ
 ὧν τὸ ᾱ.

culorum propositorū: & sit α β γ δ ε,
 atque sumatur centrū circuli, qui po-
 lygono α β γ δ ε circumscribitur: &
 sit punctum, & à centro δ, ad angu-
 los polygoni α β γ δ ε coniungantur
 per lineas rectas puncta γ, δ, ε: & fiāt
 lineæ rectæ δ β, δ γ, δ δ, δ ε. Præterea
 specula plana ad angulos rectos his
 rectis δ γ, δ δ, δ ε conficiantur. Quo-
 niā igitur angulus ζ λ, angulo κ ν est
 æqualis, uterq; enim est rectus, sed
 & ν angulus, æqualis est angulo λ.
 Reliquus ergo angulus ζ, æqualis
 est reliquo angulo κ. Quare reflex-
 io uisus γ β, ad δ erit. fiunt enim per
 æquales angulos hæ reflexiones. Si
 mili ratione demonstrabuntur angu-
 li ad puncta δ, ε, æquales angulis qui
 sunt ad specula. Visus ergo reflexio-
 nem mittēs a β oculo, & incidens in
 omnia specula data, perueniet ad α.

Decimaquinta.

Res eadem quoq; per specula cō-
 uexa atq; concava uideri potest.

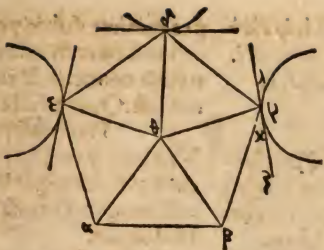
Sit enim α res quæ uidenda est,
 oculus uero β, atq; similiter descri-
 batur

15.

Εἰ δὲ καὶ διὰ κυρτῶν ἢ κοίλων γνό-
 ῳ πρὸν, ἰδῶν τὸ αὐτὸ.

Ἐσω γὰρ δ̄ ᾱ ἰδῶν τὸ ᾱ, ὅμμα δὲ
 τὸ β, καὶ ἀναγεγράφω ὁμοίως πολὺ

γωνοῖς ὁ πλευρὸν
 τε ἐῖς ὁ γωνίον,
 τὸ αβγδε, καὶ
 πρὸς τοῖς γ, δ, ε
 συμμέτρως, ἔσω γὰρ
 πρὸς ἐπίπεδα,
 διὼν ὁ γὰρ τὸ α,
 καθάπερ δέδεικται
 κταί. καὶ προσκεί
 δω τὸ τοῖς, κοίλα
 ἢ κυρτὰ γὰρ πρὸς αὐτὰς ἀφὰς τ
 ὁψιων, ὅτι κενὸν ὅσον ἢ μὲν ζ, πῆθ,
 ἢ δὲ κ, πῆλ. ὅλη ἄρα ἢ κ, ὅλη πῆ
 λθ' ὅση εἰσίν. ἀνακλαδιῶσιν αἱ ἄρα
 ἢ ὁψις ἀπὸ τοῦ κυρτοῦ γὰρ πρὸς τὸ
 γ, ὡς τὸ δ, καὶ ἀπὸ τοῦ δ, ὡς τὸ
 ε, καὶ ἀπὸ τ' ε, ὡς τὸ α. φανερόν
 ὅτι κυρτῶν ἢ κοίλων ὄντων ἀπάν
 των, ἢ κῆν αὐτῶν μὲν, ὅσον ἰσὺν
 τῷ αὐτό.

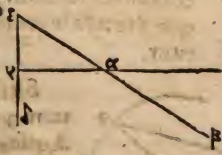
batur polygonū
 æqualiū laterū &
 angulorū αβγδε,
 et ad puncta γ, δ, ε
 sint specula plana,
 in quibus uidea-
 tur α. ut demon-
 stratum est, his ue-
 ro adiungantur
 specula aut conue-

xa, aut concava in contactu uisuum.
 Itaque ζ æqualis est θ, κ autem λ, tota
 igitur κζ, toti λθ æqualis est. Visus er-
 go reflectetur à speculo conuexo, ad
 punctū: & à δ, ad ε: & ab ε, ad α. Ma-
 nifestum igitur quod res eadem, ui-
 deri possit: siue omnia specula sint cō-
 uexa, siue concava, siue uero mixta.

ἰς.

Εν τοῖς ἐπίπεδοις γὰρ πρὸς ἑκά-
 στου τῶν ὀρωμένων, κατὰ τ' ἀπὸ τ
 ὀρωμένης καθέτοιον ὀρεῖται.

ἔσω γὰρ πρὸς ἑκάστου ἐπίπεδου τὸ γ δ,
 ὁμῶς δὲ τὸ β, ὀρωμένον δὲ τὸ α. ἐῖς
 ἔσω καθετὸν ἢ α
 πὸ τοῦ ὀρωμένης ὡς
 τὸ γ ὁπῶς ὁ γ ἢ α γ.
 ὅτι κενὸν ὅσον ὅσον
 ταί γὰρ τοῖς ὀροῖς ὅ-
 τι κατὰ κενὸν γὰρ
 τὸ τὸ πρὸς γ, ὅχι
 ὀρεῖται τὸ α. ὁφθαλ-
 μὸς αἰσθάνεται τὸ α. ἀλλὰ
 δὲ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς α ὁψις κα

Decimasexta.

Quæuis res, quæ uidetur in spe-
 culis planis: uidebitur per eam quæ à
 re uisa ducitur rectā perpendicularē.

Sit speculum planum γ δ, ocu-
 lus uero β, res quæ uidenda est α: sit γ
 α γ perpendicularis à re ui-
 sa ad speculū ducta. Quo-
 niam igitur in definitione
 bus propositū fuit pro cer-
 to, quod loco r occupato,
 non uideatur α. uidebitur
 igitur secundum lineam re-
 ctā æqueiacentē δ γ, sed
 & α æqueiacet secundum lineam re-
 ctā uisui β, quod est ad i. Illud enim

τὰ τὸ εἶ, ὑπὸ κἀται γὰρ ἡμῖν οὕτως
 ὅτι ὁ μέσος τοῖς ἀκροῖς ἐπιπροσδιῇ,
 ὅτι οὐθὲν αἰσάνει, καὶ ἡ δὲ εἶ.

εἶ.

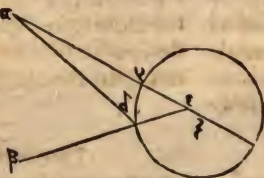
Εν τοῖς κυρτοῖς γὰρ ᾗροις, ἕκα-
 στον τῶν ὁρωμένων, κατὰ τὴν ἀπὸ
 τοῦ ὁρωμένου, εἰς τὸ κέντρον τῆς σφαί-
 ρας ἀγομένην οὐθὲν ὁρεῖται.

Εστω κυρτόν γὰρ ᾗρον τὸ δ, ὁμ-
 μα δὲ τὸ β, ὅφιν δὲ ἡ βδ, ἀνακλω-
 μένη ὑπὸ τὸ α, καὶ ὁράδω τὸ α, κιν-
 τρον δὲ τῆς σφαίρας εἰς τὸ ζ. Ἐ-
 πειρεύχω δὲ αζ, καὶ ἐκβελέδω ἡ
 βδ ὅφιν ὑπὸ τὸ εἶ.
 Ἐκὼρ ἐπεί ὑπὸ κει-
 ται γὰρ τοῖς ᾗροις ὅ-
 τι κατὰ λαμβάνεται
 τὸ γ, ὅχ ὁρεῖται τὸ
 α. ὁφθαλμοῖς αζ
 ἐπὶ οὐθὲν αἰσάνει,
 κατὰ τὴν σύμβε-
 σιν τὸ βδ ὅφιν εἰς, Ἐτ' ατ. ἥτοι ὑπὸ
 τοῦ εἶ: καθάπερ γὰρ τοῖς ἐπιπίπτουσιν.

εἶ.

Εν τοῖς κοίλοις γὰρ ᾗροις, ἕκατον
 τῶν ὁρωμένων, κατὰ τὴν ἀπὸ τὸ ὁ-
 ρωμένου εἰς τὸ κέντρον τῆς σφαίρας
 ἀγομένην οὐθὲν ὁρεῖται.

Εστω κοῖλον γὰρ ᾗ-
 ρον τὸ γδ, ὁμ-
 μα δὲ τὸ β, ὅφιν ἡ
 δὲ ἀνακλωμένη ἡ α
 βγ, ὑπὸ τὸ α ὁρώ-
 ντων: Ἐπὶ δὲ σφαί-
 ρας

pro minime dubio positū fuit in defi-
 nitionibus rectū esse cuius mediū ex-
 tremis conuenit & ex quo interposi-
 tum est. Quare βε, & δε, sunt rectæ.

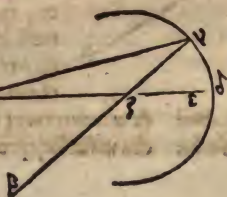
Decima septima.

Vna quæ res, quæ uidetur in spe-
 culis conuexis: per lineam uidebitur
 rectam, quæ a re uisa ad centrū sphæ-
 ræ ducitur.

Sit speculum conuexum γδ, oculus
 β, uisus δδ, reflexū mittens ad α:
 & uideatur α, centrū sphæræ sit ζ,
 & fiat per coniunctionem / punctoꝝ
 αζ, linea recta αζ, atq; uisus βδ, exte-
 datur ad ε. Quoniā
 igitur pro affirmato
 habetur in definitio-
 nibus: quod occupa-
 to loco γ, non uidea-
 tur α. uidebitur ergo
 secundum rectam li-
 neari æqueiacetem
 rectæ αε: in cōgressu βδ uisus, & αε
 rectæ: aut apud ε, sicuti in planis spe-
 culis.

Decima octaua.

Quæ res, quæ uidetur in speculis
 concauis: uidebitur per lineam rectā
 quæ a re uisa in centrū sphæræ du-
 citur.

Sit speculum conca-
 uum γδ, oculus uero
 β, uisus reflexionem fa-
 ciens βδ, ad rem α, quæ
 uidetur: sphæræ autem
 centū sit ε. & a puncto
 α ad

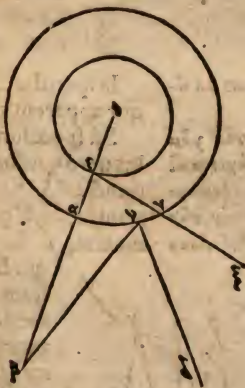

ε. διχα δ' ἂν τιμῇ ἡ β' γ', τὴν ὑπὸ
β' γ' διγωνίαν. διὰ τὸ τ' β' δ' ὅψιν
ἴσας ποιῶν γωνίας πρὸς τῇ περιφε-
ρείᾳ δ' α' φαντάκλασιμ. ὅσα τὰ αὐτὰ
τὰ γ' ἢ ἡ ἀπὸ τοῦ σ', ὡς τὸ ε' ἐπὶ
ζευγνυμένων οὐθῶς, καὶ ἐκβαλλομέ-
νῃ διχα τεμνῇ τὴν ὑπὸ β' ε' δ'. τιμὴν
νέτω καὶ εἰς ἡ δ' ε' ζ'. Ἐπεί μείζων
ὁ δ' ἢ ἡ ὑπὸ β' γ' διγωνία, τῆς ὑπὸ
β' ε' δ' καὶ ἡ ἡμισεία καὶ ὑπὸ β' γ',
τῆς ἡμισείας τῆς ὑπὸ β' ε' ζ', μείζων
εἰσιν. ὅθεν δ' ἔλκετο, ὅτι ἀδύνα-
τον. ὅτι ἄρα ἡ β' α' φαντάκλασιμ.

Υποκείτω δὲ πάλιν τὰ αὐτὰ,
ἢ ἡ ἀπὸ τῆς ε' λσφαίρας ἀνακλω-
μένη ὅψις ἡ β' ε' δ',
ἐκ τὸς περιπίπτω
γ'. καὶ τεμνέτω ἡ
β' τὴν α' γ' σφαί-
ραν κατὰ τὸ γ'. ὅ
διὰ τὸ γ' ἡ ἀνα-
κλωμένη ὅψις ἡ
β' ε' δ' συμπίπτει
τῇ γ' δ', ὅθεν γὰρ
ἀποδεικνύεται. ἡ ἄρα
ε' δ' ἀνακλωμένη
ὅψις ἀπὸ τοῦ μεί-
ζοντος γ' ὅπτερος, ὅ-
ρα τὸ γ' δ' ἡ β' ε' δ'
ἀνακλωμένη ἀπὸ
τοῦ ἐλάττωτος γ' ὅπ-
τερος, ὅρα τὸ αὐτὸ
γ' δ' ὅρα δ' ἀνωτέρω
ἐπὶ τοῦ ἐλάττωτος γ' ὅπ-
τερος ὡς τὸ γ' δ' ἡ ἀνακλωμένη ὅψις,
ὡς τὸ γ' δ' ἐλάττωτος γ' ὅπ-
τερος ὡς τὸ γ' δ' ἡ ἀνακλωμένη ὅψις,

quæ a b, in e coniuncta fuerit, & exten-
sa; angulum b e d in duas secet æqua-
les partes, secet, & sit d e z. Quoniam
angulus b γ d maior est angulo b e d,
& dimidius b γ κ, dimidio b e z maior
erit, verum & eo minor dicitur esse,
quod fieri nequit. Quare non transi-
bit per e λ sphæram.

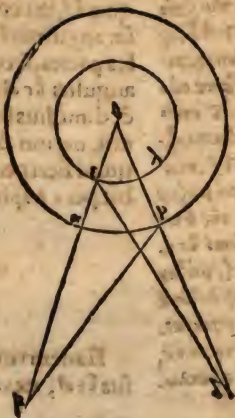
Eadem rursus sint proposita & ui-
sus b e d, ex i λ sphæra reflectens ex

tra cadat: & b e,
secet sphæram e γ,
in puncto γ, uisus
igitur b γ δ, refle-
xus ex puncto γ
non concurreret cū
γ δ. Illud enim
iam est demon-
stratū. Quare i δ
uisus reflexus ex
maiore speculo
uidet γ, & b e γ ex
minori speculo
reflectens idem γ
uidet. hoc uero
ut antea demon-
stratum est fieri
non potest Qua

re uisus, qui a minore speculo in δ
punctum reflectitur: intra γ κ ca-
det. similiter demonstrabitur ex

δι. ὁμοίως διὲ διὰ χθῆσι
 ταυ καὶ ἀπὸ τῆς ἐτέρης με-
 ρος τὸ αὐτὸ ποιῶσα, ὑ-
 πόελάσσοι. ὅ γινώττες,
 ἥτις ἀπὸ τοῦ μέζοντος.
 ἐλάσσονος ἄρα φαίνεται
 τὸ εἰς διωλογὸν ἀπὸ τῆς ἐλά-
 σσοτος γινώττες.

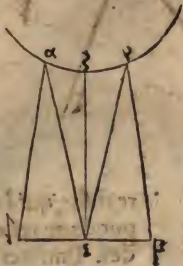

altera parte idem
facere, à mino-
re potius quam à
maiore. Quare
imago ex mino-
re speculo minor
apparebit.

πβ.

Εν τοῖς κυρτοῖς γνόπτροις τὰ εὐ-
δωλα κυρτὰ φαίνεται.

Εὐκυρτόν γ' ὅπτρον τὸ α' γ' ὁμ
μα' ὃ τὸ ε'. ὁφείκει ἀνακλῶμεναι αἰ
ε', α', γ' ὑπὸ τὰ δ', ε', ἢ γ' ἀνακλω-
μένο δι' αὐτῆς ὡθι τοῦ ε'. ἔκθ' τῶν
ὁφείκει, μέγισται ἢ εἰσιον τῶν μέγ
αἰ πορρωτάτω τῶν μί-
σθ, ἐλάχισται δὲ αἰ κα
τὰ τὸ μέσον. ὡς περ γ' ὁ
ταῦτα. μέγισται μὲν εἰ-
σιον αἰ δ' α', β' γ', ἐλπί-
σθ δὲ ἢ γ' φαίνεται ἄ-
ρα τῶν γ' ὅσῳ τῶν ἑγγίον
μᾶλλον τὸ ε'. πορρωτά-
τω δὲ τὸ β', καὶ τὸ δ',
ὡς ἐὼλον κυρτὸν φαίνε-
ται.

Vigesima secunda.

In speculis cōuexis, imagines quoque apparent conuexæ.

Sit speculum conuexum αr , oculus uero ϵ , uisus α , & r reflectentes in puncta δ , ϵ . Sed ϵ in seipsum reflexum faciat, & pertingat ad ϵ . Quare maximi ii sunt uisus longitudine qui longissime a medio distant, minimi uero qui ad medium. Vt in hac figura maximi sunt $\delta\alpha$, ϵr , minimi ϵ , ϵ . Quare ϵ apparet speculo propius: longissime autem distant ϵ , & δ . Quare totum apparet conuexum.

Vigesima

ἄμα, ὑπὸ πασῶν τῶν ἀνακλωμί-
 μείων ὄψεω· εἰ μὴ ὑπὸ μόνῃς τῆς
 εἰς τὸ κέντρος ἡγμένης.

100

Εν τῷ κοίλοις ὁ ὡς τοῖς, ἐὰν ἐκ
βαλὼν διάμετρον τῆς σφαίρας, ἐκ
τῷ κέντρῳ πρὸς ὁρθὰς ἀναγὰγης, ὡς
τὸ ἔτερον μέγεθος τοῦ ὅμματος, ὅ-
σῳ τῷ πρὶν τῷ μέγεθός τῳ ὅμματος δι-
αβήσεται, τὸ τ' ὅτι ὅτι τῶν ὡς
τῆς διαμέτρου, ὅτε τῶν ἐκ τῆς τῆς
μέτρου.

Εἰς κοῖλον ἥμιστρον τὸ α γ δ,
διὰ μέτρου δὲ εἰς τὴν σφαίρας ἡ α δ,
κέντρον δὲ τὸ ζ, καὶ ἀπὸ τοῦ ζ, τῇ
α δ πρὸς ὀρθὰς ἀνίσταται ἡ
ζ γ, ὁμωπλάσιον τὸ β, ὅψις
δὲ ἡ β ε. ἐκπρὸς ἡ β ε, αὐτὰς
πλωμένην ὅχηται ὅτι ὑπὸ το
β, ὅτι ὑπὸ το ζ. γὰρ γὰρ ἵ-
σους γωνίας ἀνακλᾷται:

ἢ ἔξ ἄρα ὡς ἡ ἐθ. ὁμοίως θεῶν γινώσκων
 τοῦτο τὸ ὅμμα, ὥστε τὸ θ', ἢ ὑπὲρ τῆς
 διαμέτρου, ὅπου τὸ μ', ἀνακλῶμεναι
 αἰετὸς αἰετὸς μ', ἡφισσιν ὡς αἰετὸς
 νξ. ἐκ ἄρα ὁραταὶ ἐσθλὴ τῶν γινώσκων
 αὐτῶν μέρη ὥστε οἱ τοῦ ὅμμα, ἐπ' ἐπὶ
 τῶν ὑπὲρ τῆς διαμέτρου, ὅτι τῶν ἐκ
 τὸς τῶς διαμέτρους.

 $\bar{x}_S$

Εν τοῖς κοίλοις γυῖοις, ἐὰν ᾖ
τῆς διαμέτρου τῆς τὰ ὄμματα, ἴ-
σος ἀπὸ κέντρου: ὁ δὲ τε-
ρὸν τῶν ὀμμάτων ὀφθίσκεται.

Εἶω κοῖλον ὀππτερον τὸ α γ δ,
διαμέτρη δὲ ἡ α δ, κέντρον δὲ τὸ

flectentibus uisibus, nisi ab unico eo
qui per centrum transit.

Vigesima quinta,

In speculis cauis si diametrum sphæ-
ræ extendendo producas ex cetro ad
angulos rectos, & ex altera parte ocu-
lū posueris, nihil earū rerum uidebi-
tur, quæ ex ea sunt parte in qua ocu-
lus est collocatus, hoc est, neque id
quod in diametro sphæaræ, neque id
quod extra eam fuerit collocatum.

Sit cauum speculum $\alpha\gamma\delta$, α uero sit diameter sphaerae, centrum autem ζ , & a centro ζ rectae $\alpha\delta$ ducantur ad angulos rectos $\zeta\gamma$. oculus uero sit ϵ , uisus autem $\epsilon\delta$; ϵ igitur reflexum faciens non perueniet neq; ad β , neque ad ζ : nam in angulis aequalibus reflectitur.

pertransibit igitur ut θ . Similiter si
intra oculus collocetur ubi θ est, aut
in diametro ubi μ , uisus θ κ , $\mu \nu$ refle-
ctentes pertransibunt ut α λ , ν ξ . Nihil
igitur earum rerum, quæ ex parte ea,
in qua collocatus est oculus uidebi-
tur. neque quicquam rerum quæ in
diametro, neque extra diametrum sunt.

Vigesima sexta.

Si in speculis cavis, oculi in ipsa di-
ametro constituti fuerint: æqualiter di-
stantes à centro, neutrum oculorum
videbitur.

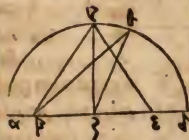
Sit cauum speculum $\alpha \gamma \delta$, diame-
ter uero $\alpha \delta$, centrum autem β , ad an-
gulos

ζ: πρὸς ὁρὰς δὲ ἢ ζ γ. ὀμμάτα δὲ
 τὰ β, εἰς ὅσον ἀπέχοντα τῷ ζ κέν-
 τρῳ, ὅφιν δὲ ἢ β γ. ἐκδρα ἀνακλωμέ-
 νη, ἡφει ὑπὸ τῷ ζ γωνίαις γὰρ γωνίαις
 ἀνακλωταί, ἄλλη δὲ ὁδὸς μία ἡφει ὡς
 ἢ β δ, ἐπεὶ ἐν ὁδοῖσιν αἱ θ, ζ. Δίχα
 ἄρα τμηθῇσιν ἢ ὑπὸ β θ ε
 γωνία, ὑπὸ φι ζ θ δεικνύσας,
 καὶ ἀνάλογον ἵσαι ὡς ἢ β θ
 πρὸς φι δ ε, ἢ β ζ πρὸς φι
 ζ ε. ὁπορ ἀδύνατον ἢ ἢ
 γὰρ β θ, μίξωρ δὲ φι δ ε, ἢ
 γ β ζ, ἵσον τῇ ζ ε. ὁδὸς μία ἄρα ἡφει ἀνα-
 κλωμένη ἀπὸ τοῦ β, ὑπὸ τῷ α. μία
 ἄρα ὅφιν ἀνακλωθῇσιν τῇ φι ἐκατέ-
 ρα τῶν β, εἰ ὀμμάτων: καὶ ἐκ ὁδοῦ
 σι τῇ τῷ ζ, ὅ γὰρ συμπίπτει ἢ β γ
 ἐκβαλλομένη, τῇ β δ, ὑπὸ τὰ γ, δ
 μέρη, ἐφαίνετο δὲ ἐκάτερον κατὰ
 τὴν συμβολὴν μόνον τῶν ὁρωμέ-
 νων, δὲ ἢ γ ἐκβαλλομένη μὴ συμ-
 πτωθῇ τῇ α, ὑπὸ τὰ γ α μέρη. γνῶντις
 κοίλοις γνῶπροις ἐκασον τῶν ὁρωμέ-
 νων κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ ὁρωμένου, εἰς
 τὸ κέντρον τῆ σφαίρας ἀγομένην δύ-
 δεῖαν ὁρᾶται.

κζ.

Εἰ τοῖς κοίλοις γνῶπροις, ἐκὼν τῇ
 ἐκ τοῦ κέντρου πρὸς ὁρὰς ὅσαν τῇ
 διαμέτρῳ δίχα τμηθῇ, καὶ πρὸς ὁ-
 ρὰς ἀγαθῶν δύδεῖαν, ὅς τὰ ὀμμάτα
 μεταξὺ φι τε διαχθείσιν καὶ τοῦ
 κέντρου, ἵσον ἀπέχοντα φι ἐκ τῆ κέν-
 τρου, ἢ ἐπ' αὐτῆς φι διαχθείσιν: ὅ-
 δεῖται γὰρ τῇ ὀμμάτων φανῆται,

gulos etiam rectos ipsa ζ γ, oculi pre-
 terea β ε, æqualiter distantes à cen-
 tro ζ. uisus etiam β γ. Quod si igitur
 reflexum faciat, perueniet in ε. Nam
 in angulis equalibus reflectitur, nul-
 la autem præterea alia sic transibit ut

β δ. coniungantur β, ζ pun-
 cta: & fiat recta β ζ. Angu-
 lus igitur β δ ε, in duas secan-
 bitur partes æquales per
 lineam rectam β ζ. & quæ pro-
 portio est β δ, ad δ ε, ea est
 β ζ, ad ζ ε: quod fieri non potest. Nam
 β δ, maior est quam sit δ ε. β ζ uero, est
 æqualis ζ ε. Nullus igitur uisus refle-
 xum habens ab ε, ueniet in ε. Vnus
 igitur tantum uisus in utrunq; oculū
 β, ε reflectetur, neq; uidebitur. Nam
 β γ non coincidit cum β δ, si extenda-
 tur ad γ, δ partes, in concursu uero
 apparebit utrunq; quod uidetur, ne-
 que ε r si extendatur incidet cum ε κ
 in partes γ, α. Nam in cauis speculis
 quæ res uisa, uidetur per rectam li-
 near, quæ à re uisa per centrum sphæ-
 ræ ducitur.

Vicesima septima.

Si in speculis cauis, rectam quæ ex
 centro ad angulos rectos diametro
 ducta est, in duas secaueris partes æ-
 quales, & ad angulos rectos duxeris
 lineam rectam, collocesq; oculos in-
 ter rectam quæ ducta est, & centrum:
 ita ut æqualiter distet à recta quæ per
 centrum ducta est, aut in ipsa ducta
 linea recta; neutrum oculorum uidebit,

ἔστω κοίλον $\varphi\theta\alpha\eta\rho\omega\tau\acute{o}\alpha\gamma\theta\iota$,
 διὰ μέσης δὲ ἡ $\alpha\delta$, κέντρον δὲ τὸ
 κ , καὶ πῦρ ὀρθὰς τῇ $\alpha\delta$ ἡ $\kappa\gamma$, καὶ
 περὶ μέσῳ ἡ $\gamma\kappa$ διέχῃ κα-
 τὰ τὸ π, καὶ $\delta\iota\alpha\tau\omicron\iota\pi$,
 διήχθω τῇ $\kappa\gamma$ πῦρ ὀρθὰς ἡ
 $\epsilon\omega\zeta$ $\epsilon\theta$ ὁμωματα τὰ β, δ ,
 μεταξὺ κείων τῆς τε $\epsilon\zeta$,
 καὶ τοῦ κ κέντρος, ὅν $\pi\eta\alpha\lambda$
 ἀλλοις ταῖς ϵ, ζ ἴσων ἀπέχοντα τῷ
 κ γ. ὅφεις δὲ ἐς ἡ $\epsilon\gamma$, ἀνακλωμένη
 ἐπὶ τὸ δ. ἵσας γὰρ ποιῶσιν αἰσ πῦρ
 τῇ περιφερείᾳ, $\delta\iota\alpha\tau\omicron\iota\pi\alpha\lambda\lambda\eta\lambda\omega\tau\epsilon\varsigma$
 ναὶ $\tau\eta\zeta$ ϵ , τῇ β, δ , καὶ ἴσων $\tau\eta\beta\eta$,
 τῇ γ, δ . καὶ περὶ ἐν χθῆσαι αἰ $\kappa\beta$, καὶ
 ἐκβεβλήσθω $\alpha\mu$, ἐκβεβλήσθω δὲ καὶ
 $\eta\beta\gamma$, ἐπὶ τὸ ϕ , καὶ ἐπεὶ μετρίων $\delta\iota\iota\rho$
 $\eta\beta\gamma$, τῆς $\epsilon\kappa$, μετρίων $\delta\iota\iota\rho$ ἡ ὑπὸ
 $\gamma\beta\theta$, $\epsilon\iota\upsilon\pi\omega\delta\kappa\beta\theta$; ὥς τε καὶ ἡ ὑπὸ
 $\beta\theta\gamma$, $\epsilon\iota\upsilon\pi\omega\delta\epsilon\theta$, τοῦτ' $\delta\epsilon\iota\epsilon\iota\upsilon\pi\omega\delta$
 $\kappa\theta$ μετρίων $\delta\iota\iota\rho$. ἔκ αἶρα συμπεσεῖ
 ταὶ ἡ $\epsilon\gamma$, τῇ $\kappa\theta$. ἔκ αἶρα ὀφθῆσι τὸ
 θ . κατὰ γὰρ $\tau\eta\zeta$ συμβολῶν φαίνεται
 τῶν $\epsilon\gamma$, $\kappa\theta$.

Εσωθεν πάλιν τὰ αὐτὰ τοῖς ἐ-
 παντωτὰ ῥ' β', ὁ ὅμοιός ἐς ὡσαν ὑπὲρ
 ῥ' διὰ καὶ πρὸς ὁρθὰς
 τιμνύσας πῶς ἐκ τὸ κέν-
 τρον, ῥ' α' δ' ἐπὶ ἐν ἴση
 ὀκτὺν μ' β' γ', πῆξ' ῥ' ῥ'
 γ' δ' πῆ γ' πρὸς ἀλλή-
 λω ἐν ἡβ' γ', πῆ ζ' δ' α'-
 ρα συμπίπτει ἡ β' γ'
 ὁψις, πῆ ἐκ τὸ κέντρον ἐπὶ τὸ ὁράμα-
 νομ. τοτ' ὀκτὺς ῥ' ἐπὶ τὰ δ' γ' μέ-
 ρη, ὡς δ' φαίνεται τὸ ὁ ὅμοιόν. ῥ' α'

Sit speculum cauum $\alpha \gamma \delta$, diame-
ter uero $\alpha \delta$, centrum autē κ , & recta
 $\kappa \gamma$, statuatur ad angulos rectos linea
 $\alpha \delta$, & $\kappa \gamma$, secetur in duas
partes equales in puncto
 ω , & per punctum ω du-
catur linea recta $\pi \zeta$, li-
neę $\kappa \alpha$ ad angulos rectos
& oculi β , θ sint inter ζ , & θ

κ centrum positi, in lineis æquedistantibus ϵ , ζ , æqualiter distantes à $\kappa\gamma$. Sit uero præterea uisus ϵr reflexum habens in θ . Nam facit angulos æquales ad circumferentiam, quoniam $\zeta\epsilon$ æquedistat $\epsilon\theta$, & $\epsilon\gamma$ est æqualis $\gamma\theta$, & $\kappa\epsilon$, $\kappa\gamma$ coniunctæ extendantur, sic etiam extendantur $\epsilon\gamma$, ad ϕ : & quoniam maior est $\epsilon\gamma$, quam sit $\epsilon\kappa$: maior etiā est angulus $r\epsilon\theta$ angulo $\kappa\beta\theta$. Itaque $\epsilon\theta\gamma$ angulus, maior est angulo $\kappa\epsilon\theta$: hoc est $\kappa\theta$ angulo. Ergo ϵr , non concurrat cum $\kappa\theta$. Quare θ , nō uidebitur: nam in concursu $\beta\gamma$, $\kappa\theta$ uidetur.

Rursus eadem posita sint ut supra,
sed θ oculi sint constituti in recta $\alpha\delta$,
quæ in duas partes æqua-
les, & ad angulos rectos se-
cat lineam rectam quæ ex
centro ducitur. Quoniam
igitur θr , æqualis est $\theta\beta$, &
 $r\delta$ æqualis $r\beta$, & equedista
bit lineæ $\alpha\delta$. Ergo β visus,
non coincidit cum recta quæ ex cen-
tro ducitur ad rem visam: hoc est θ
in partes θ, r . Itaque θ oculus non
appa-

τὰ γὰρ τῶν συμβολῶν ἰσφάνητο $\beta\gamma, \zeta\theta$.

Εἰς ὧν ἀλμυρὰ αὐτὰ, τῆς δὲ διχοτομίας ἀντίτῳ κέντρῳ τὰ ὅμματα τὰ β, γ , ἵσору ἀπὲρ ἰσφάνητο $\beta\gamma$ κέντρῳ τῆς $\zeta\alpha$. φημί δὲ φαίνεται τὰ β, γ , καὶ δεξιὰ ἀριστερά, καὶ τὰ ἀριστερά δεξιὰ, καὶ τὸ εἶδωλον $\beta\gamma$ ὅν ἦτορ μέζον τοῦ ἀποσέματος $\beta\alpha$ πῶς τὸ πρόσωπον.

Εἰς ὧν ἡ $\beta\alpha$ ὅψις ἀνακλωμένη, καὶ ἐπιζεύχθωσαν ἀπὸ τοῦ κέντρῳ, ὡς τὰ β, γ , αἱ $\beta\gamma, \zeta\theta$, καὶ ἐκτελέθω $\beta\alpha$. Ἐπεὶ δὲ διχοτομία ἐστὶ τὸ π , μέζον ἐστὶν ἡ $\beta\gamma$, τῆς $\beta\alpha$. καὶ ἡ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$ γωνία, τῆς ὑπὸ $\beta\gamma\alpha$, ἴση τῇ μὲν ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, ἢ ὑπὸ $\gamma\alpha\beta$. τῇ δὲ ὑπὸ $\beta\gamma\alpha$, ἢ ὑπὸ $\gamma\alpha\beta$. ὅλη ἄρα ἡ ὑπὸ $\beta\alpha\gamma$, ὅλης τῆς ὑπὸ $\beta\gamma\alpha$ μέζον ἐστὶ, συμπίπτουσιν ἄρα αἱ $\beta\gamma, \zeta\theta$ ἐκτελέθωσαι, συμπίπτουσιν καὶ τὰ β, γ . ὅθεν αὐτὰ δὴ αἱ $\beta\alpha, \gamma\alpha$, συμπίπτουσιν καὶ τὰ β, γ . ὁφθαλμῶν ἄρα τὸ μὲν β , ὡς τὸ θ : τὸ δὲ β , ὡς τὸ θ . καὶ φαίνεται τὰ β δεξιὰ ἀριστερά, τὰ δὲ ἀριστερά δεξιὰ. ἀλλὰ μὲν καὶ μέζον ἢ $\beta\theta$, τῆς $\beta\gamma$, πρὸς ἀλλήλοις γὰρ ἐστί. τὸ ἄρα εἶδωλον φαίνεται μέζον, $\beta\theta$ μέζον ἀπὲρ $\beta\gamma$ ὅν ἦτορ, μέζον γὰρ ἢ $\beta\alpha$ ἢ $\gamma\alpha$.

apparet, nam in concursu apparebat linearum $\beta\gamma, \zeta\theta$.

Rursus eadē sic sint proposita, uerum β, γ oculi collocentur supra sectionem, quae fit in partes aequales, aequaliter distantes à recta $\zeta\alpha$, quae ex centro ducta est. Dico quod β, γ apparent, & dextra sinistra, & sinistra dextra, & imago maior appareat quam res seu persona cuius est imago, & distantia qua imago distat à speculo maior est distantiā, qua res ipsa distat.

Sit enim $\beta\alpha$ uisus, reflexū faciens & à cētro ζ , ad β, γ ducantur rectae $\beta\gamma, \zeta\theta$, atque $\beta\alpha$ extēdatur. Quoniam igitur in puncto * est facta ipsa sectio in duas partes aequales: $\zeta\beta$ maior est quam sit $\beta\alpha$: & angulus $\beta\alpha\gamma$, maior est angulo $\beta\gamma\alpha$, uerum angulus $\beta\alpha\gamma$, aequalis est angulo $\gamma\alpha\zeta$, angulo uero $\beta\gamma\alpha$, equalis est angulus $\gamma\gamma\alpha$. totus igitur angulus $\beta\alpha\gamma$, maior est, toti angulo $\beta\gamma\alpha$. Quare $\zeta\beta, \gamma\alpha$ si extendantur, concurrent. sit ille concursus in puncto θ .

similiter iisdem rationibus demonstratur quod $\beta\alpha, \gamma\alpha$ in puncto θ concurrant. Quare, uidebitur ad θ , & β , ad ω . & dextra apparent esse sinistra, & sinistra dextra. Verum $\omega\theta$, maior est $\beta\gamma$. Sunt enim aequedistantes. Quare imago & maior, & longius à speculo distare uidetur. Nam $\mu\alpha$ maior est $\alpha\lambda$.

καὶ εἰς ἡλίκον καὶ τὸ δ' α, τοῦ α
καὶ ἔγγιον τοῦ ῥόπτρου.

κ β.

Διωκτὸν δὲ μὲν ῥόπτρον κατα-
σκινναδῶναι ὥστε γὰρ τοῦ αὐτοῦ φαί-
νεται πλείον πρόσωπα τὰ μὲν μεί-
ζονα, τὰ δ' ἐλάσσονα καὶ τὰ μὲν ἴ-
σιον τὰ δ' ὑποῤῃστερον, καὶ τῶν μ
τὰ δεξιά δεξιά, τὰ δεξιὰ ἀριστερά, ἀρι-
στερά τῶν δ' ἐξ ἀριστερὰ ἀριστερά, τὰ ὅ
ἀριστερά, δεξιά.

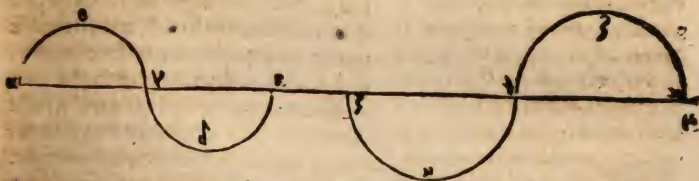
Ἐσὼ γὰρ ἐπιπίσω τὸ α μ καὶ
γὶ τὸ τῶν γινώσκει κοίλα μ ῥόπτρον,

α α β, Ergo μ β, in β appareat, & β α,
minor est κ: & propior speculo.

Vicessimana.

Speculum cōfici potest in quo plu-
res res seu personæ uideantur, quæ
dam maiores, quædam minores; aliæ
propiores, aliæ longius distantes: nō
nullæ quæ dextræ sunt dextræ, sinistræ
uero appareāt sinistræ: præter has aliæ
quæ sunt dextræ appareant sinistræ,
quæ sunt sinistræ appareant dextræ.

Sit enim plana superficies α μ, & in
illa fiant specula caua α σ γ, & ρ κ, conue-

οἷα τὰ α σ γ, θ ρ κ, κυρτά δέ, οἷα τὰ
γ δ ε, ζ η θ. ἐπιπίσω δέ, οἷα τὰ ε ζ,
κ μ, τιθέντες δὲ τὸ προσώπου α
νωθρὸν τοῦ κ, φαίνεται ἅπὸ μὲν τῶν
ἐπιπίσω ἴσα τὰ εἰδωλα, καὶ ἴσον
ἀπέχοντα: ἅπὸ δὲ τῶν κυρτῶν ἐ-
λάσσονα, καὶ ἐλάσσον ἀπέχοντα: ἅ-
πὸ ὅ τῶν κοίλων παντοδαπῶς, καὶ
διὰ πλεονεξίας.

λ.

Ἐκ τῶν κοίλων ῥόπτρων πρὸς
τὸν ἥλιον τιθέντων, πῶς δὲ α ἥ
ταί.

Ἐσὼ κοίλον ῥόπτρον τὸ α β γ.
ἥλιος δέ ἐ ἐ ζ, κέντρον δὲ τοῦ καὶ ὅ

χα uero γ δ ε, ζ η θ, plana autem ε ζ κ μ.
Quod si igitur persona stet superiore
loco quam sit κ, imagines in planis
speculis uidebimus æquales, & æqua-
liter distantes, ex conuexis uero spe-
culis minores & minori intervallo di-
stantes. ex cauis uero omnimode ut
demonstratum est.

Tricesima.

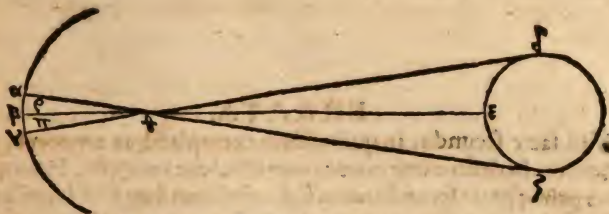
Si ad Solem exponantur specula
caua: ex ipsis ignis incendetur.

Sit cauum speculum α β γ, Sol autē
ε ζ, centrum speculi θ, & ab aliquo π α

Ε ἰ

π , ϵ γωνίας ἴσας· αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ζ
 $\theta\lambda$ τὰς πρὸς τοῦ α γωνίας ἴσας ὅ-
 σας ὁμοίως ἀλλήλαις. αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ϕ
 $\theta\lambda$ διὰ τὰς πρὸς τοῦ γ γωνίας. δι-
 ὅτι κέντροι γὰρ εἰσὶ πᾶσαι. ὅτι δὲ πᾶ-
 σαι αὐταὶ εἰς ἑαυτὰς ἀνακλῶνται
 διὰ τοῦ μ . διὰ γὰρ τοῦ κέντρος ἴσσαι
 ἐμικύκλιον ποιοῦσιν. αἱ δὲ τῶν ἡμι-
 κυκλίων γωνίαι αἱ γινόμεναι πρὸς
 τοῖς πέρασι τῶν διαμέτρων, καὶ
 τῶν περιφερειῶν ἴσαι εἰσὶ. διὸ τῶν
 ἄρα γωνιῶν αἱ ἀνακλάσεις γίνον-
 ται, καὶ ὅσα ἴσα καὶ εἰς ἑαυτὰς ἀνα-
 κλῶνται. ὡς αἱ ἄρα συμπίπτου-
 νται ἀπὸ πάντων τῶν σημείων ὑπὸ
 τὰς ὁσὰς τὸ κέντρον, καὶ ἐν τοῦ κέν-
 τρου ἀκτίνου. τότε τῶν δὲ τῶν ἀκτί-
 νων ἐθέρμαινομένων περὶ τὸ κέν-
 τρον πῦρ ἀθροίζεται. ὥστε ἐν ταῦτα
 συμπύον τι ἐν ἑξ ἀφ' ἡσέτα.

Radii uero ex puncto ζ , propterea
 quod anguli ad α , sint æquales, simili
 modo in sese recident, radii uero à θ ,
 per angulos qui sūt ad γ , omnes enim
 sunt diametri. Manifestum autem est
 quod omnes in seipsos reflectantur.
 cum enim per centrum ductæ sint ad
 circumferētiam semicirculū faciunt.
 Anguli uero semicirculorum qui fiūt
 ad extrema diametrorum & circum-
 ferentiarum æquales sunt. Reflexio-
 nes igitur fiunt per æquales angulos
 & propterea in sese reflectūtur. Om-
 nes igitur radii ab omnibus punctis
 ad rectas quæ per centrū & in centro
 sunt concurrunt. His igitur radiis
 exalefactis, ignis circa centrum con-
 globatur: itaque si ad centrum appo-
 natur stupa incendetur.

Τέλος.

Finis.

ERRATA.

A iii facie secunda, in quibusdam exemplaribus amorem, lege auctorem. In definitione prima $\epsilon\pi\alpha\rho\omicron\delta\iota\varsigma$, lege $\epsilon\pi\alpha\rho\omicron\delta\iota\varsigma$. In propositionis primæ parte secunda iuxta figuram secundam $\mu\epsilon\delta$ lege $\epsilon\kappa\theta$, & postea ζ lege $\kappa\lambda$. Figuram uero facile sic corriges, ad lineam β α colloca: ad lineam δ $\kappa\lambda$. α uero in sinistram inferioris circuli extremam partem; γ autē dextram; & paulo supra α intra circulum, ϵ ; paulo supra γ , literam ζ . B. propositione secunda reflexu, lege reflexū, $\alpha\phi' \epsilon\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$) $\epsilon\phi' \epsilon\alpha\upsilon\tau\eta\varsigma$. Propositione decimatertia $\gamma\sigma$, lege $\gamma\beta$. D. propositione uigesima coniungat, lege contingat. Quæ præterea corrigenda erunt, quiuis sua industria emendare facillime poterit.

